

MASKOLIJA.

ITALIJA.

venti, tai in

PERSIA

valdžia manė, kad
prancūzus išdą prižiū-

IŠ LIETUVOS.

IŠ VILNIAUS.

ISPANIŠKOJI AMERIKA.

Nicaraguos valdžia pagarsino, jog Jungtinės Šiaurinės Amerikos Valstijos pripažino šio respublikos prezidentu generolą Estradą. Kad jos greitai pripažins jį prezidentu, nieks neabejojio, nes Estrada yra labai nuolankus Jungtiniams Valstijoms, beveik tarnu prezidento Tafto. Kitos tautos dar nesiskubina su pripažinimu, bet ir jos pripažins, nes neturi reikalo priešintis.

IŠ ROKIŠKIO.

10

IS ROKIŠKIO, EŽERŅŲ
PAVIETO.

—

Nuo liepos 30 d. ligi rugpjūčio 3 d. p. Tadas Daugirdas ir p. Krzywickis kasinėjo pileikalni Naukaimyje (Gabrieļiškeje); pusę jo priguli i. p. V. Vaitkevičius, pusę i. Naukaimės kaime. Kamias nedavė kasinėti, manė, jog įsiesko pinigų; taigi i. kasinėjo tik p. Vaitkevičius pusėje. Rado tame pileikalnyje 7 ragotines, kelius peilius, 7 pinigų, kurių vienas Ryminu cėsoriaus Troiano laikų.

Barzdyla Lietuvis.

• ("Viltis").

Paskui buvo apskelbta 10 minu-
tų pertrauka. Maniau — nors ant

("Lietuvos Ūkininkas").

IS MAŽŪJŲ GRUŽIŲ, PANE-
VĖŽIO PAV.

Dvaras — prigulējo gr. M. Tiškevičaiite. Zemē šmotaits jīspardave — (nors ir labai brangiai — po 200 rub. deš.) savo žmonēms (išiskiriant vieną latvi). Rumā g, klētī, sklegā, pirtī ir 9 deš. geriausios žemēs su sodu paliko jkurimi bažnyčios filijos, nes aplinkiniams kaimams labai toli j jų parapijines bažnyčias. Aplinkinių kaimų žmonēns isgrīdē tā naujienai tuojuo keletā kartū susirinko ir pasitarę nupirko palivarko kontes busiančiam kuningui ir jau keletā prašymū siuntē vyksnui.

Gėda mūsų kuningams prieš kitiškius. Kalvinai mums padeda apmintis atsidaryti filiją, duoda paraimus ir prašymus rašo veltui, o mūsų kuningai prieš...
 ("Lietuvos Ūkininkas").

Š. VILKIJOŠ. KAUNO PAV.

Tai dar pirmas atsitikimas, ka-
la Vilkiyoje taisoma gyvulių pa-
ri

doti šia proga ir kuoskaitlingiau

sarvus gyvulių joje išstatant, arba tik pasistūrėtu atvažiuojant. Ypač kad nei už išstatomuosius gyvulius, nei už inėjimą parodon niekas mokėti nereikis. Galimas daiktas, jog parodos metu bus ir paskaitos iš ūkio dalykų. Žodžiu, su mažomis išlaidomis galima bus ingyti nemažai naudos.

(„Saltinis“).

IŠ PAJUOČIO, PANEVĒŽIO
PAVIETO.

Pas mus tiesiog badas pievų, nes samdosi jų netik mažąžemiai, bet ir ūkininkai, turį po 20–30 dešimtinių. Delei to jos ir brangios, o vėl ir už piningus sunku kur gauti, kad nedaug pas mus tēra. Už prastiausias kimsynes ir tai mokama nevertai. Ir kaip ne... kad įmanoma, dešimties...

bet kas daugiau duos, kieno ilges

puokiasi, kad mūsu zmonēs be-
treikalo varzosi ir divgabai ar tri-
gabai patis padidina pievų kainą.
Tuo pasinaudodami, mūsų dvari-
ninkai sukūša zmonēm kū prās-
cīasias pievapaļaiķes — tai uz
pīņinings, tai uz darbus, t. y. uz
dūotā pievų tūrī, sulig sutaties,
atidirdrbi dvarui. Ćia tai jau tik-
rā vergija ir didis īšnaudojimas:
zīmogus ir karštiejo darbmietējo
prīvalai savo darbus mesti,
savu nuostoliņus daryti, o dvarui
darbīti. Siemē p. M. net ganyķas
tēnē atdivinēti uz darbus ir tuo
ģerai pasinaudojo. Buvo net to-
ķiķi "pievų", kad ūz ļos 4 desīmiti-
mies tereķieģo pīauti tik... 2 de-
sīmitini avių, t. y. 1 desīmitē no
pievies atšieģo 1 rublis, nes ūz nu-
pīvojima desīmitēns avių mokama
2 rub. Jaigŗu jau "pievos" desīm-

tinē apkainotā i rub., tai gan aisku, jog, tokia pieva nei uz īšpjo-
vinā nēužsimoka, o kā jau bekal-
bēti apie pelnā? Ūztai i žmonēs
nenori imti pievū už darbā; bet kā
padarys, kad už pīngus neduoda
mieks, o gi ar vīsi pīngū turī?
Tokuo būdu reikētū bent mūsū
ūkininkams sodiežiams nebesam-
dyti pievū, nebepakīsti kojos ma-
žajiemams: reikētū susitarus skir-

s j kolonijas, paskui sēti dobi-
 s, pašarīnes zoles, pūdymo vietoj
 vikius; pagerinti savasias pie-
 s, kuriose dabar tik samanos be-
 ga ir tt. Kitaip nepalīausime
 jāv, tarnavē ponams. Sodziuo-
 gyvenant, vistiek nepagerēs mū-
 būvis.

Zemēs Dulkē.
 ("Viltis").

Š LUKŠIŲ, ZYPLIŲ VAL.,
NAUMIESČIO PAV.

Luksiai stovi gražioje vietoje.
lingiuojasi čion Siesartis, kurios
andenysse atsimušą graži, augsta
žnyčia, pakraščiu alksniai ir
ėdinės, šiaudiniai stogais deng-
triobelės. Už bažnytkaismo
siasis derlingi liūliuojančių javų
lukai, lankos, pievos ir sodybos.

Kaip ir visuose Lietuvos baz-
ntikimuose, Lukišiose didesnė
mės gventojai – žydai, kurie
sąsi varo šioji ar toji "gesėta".
ra 8 sankrovelės ir iš jų tik vie-
ta lietuvių rankose. Beto žydai
laiko tris aludes ir vokiety
muklę. Žmonės mėgsta "patrauk-
ti" per kokius atlaidus, ar taip
šventadieniais rudbarzdžiai net
pakaita nuo kaktos rankovė slu-
do, besinkuodami "gardų" aluti.

Tačiau negalima labai intarti kšiškių: valscian raštinen ateia apie 150 egz. visokios rūšies ukrasčių. Yra parapijoje gerai ispraispūti, kurie nemėto pimin- ū visokiems raugams, bet su- artoja juos, prisidėdami prie raugijų, išsirasinedami laikra- sams ir knygoms. Geriau suspra- ispūti dar nedaug: ant pirštų skaitysai, bet toliau bus daugiau. aila, kad nepasirūpina valstieciai labiau tie, kurie apsisviete, už- aryti šventadieniais aludes ir mnekles.

Kaimiečiai veikia visur gyvena
vienasėdžiais. Tik kurie prie gi-
tų, dar tebekiuta, bet ir tie išpa-
ngavo kuta.

Žmonės gan pasiturintieji. Mer-
inios pradeda rėdyties miestiskai.

Bažnyčia iš lauko graži, bet dar
ražesnė iš vidaus. Kapinės sto-
i atstu. Kapinėse yra daug ka-
tų dvarininkų, gyvenusių baudžia-
os laikais ir valdžiusių Žyplių
alsčių. Tarp kitų atsizymi kapas
Bartkovskio.

Bartoveskis, kaip žili seneliai
asakoja, kiek labiau atjautė žmo-
ių pilkaser mėgių vargą. Jis pa-
imirė 1855 metais.

— Lukšių špitolės visai jau nie-
ai. Sueiga nutarė pastatyti nau-
as.

— Rengiama vakaras. Artistai-
nėgėjai vaidys A. Gužučio dramą
„Ponas ir muzikai“. Prašymas,
tegis, jau paduotas. Pelnas ski-
niamas Lukšių „Žiburio“ filijai.

— Naktį iš 26 į 27 liepos ištiko
Lukšius ugnelė. Užsidedę žydo
luonai. Naktis buvo be vėjo ir
daugiau triobų nesudegė.
("Šaltinis").

IŠ KALTINĖNŲ, ŠVENČIO-
NIŲ PAV.

Rugpjūčio 2 dieną užėjo į kleboniją tris jauni vyrai N. Steponovas, G. Polėvaja ir V. Korovin; visi trys stačiatikiai, išję augstinuosius mokslus. Vienas iš jų elektrotechnikas, antras filologas, trečio neprimenu koks. Liepos 2 d. iškeliauo jie iš Maskvos; ejo per Petrapilį, Dvinską, Zarasus.... Klebonijoje užkandę, patį diegą iš Kaitinėjū išėjo į Natjusius švenčionis, o iš ten, pernakvojė, Vilniū ir tt. Mat, jie, trimėdani žmonių papročius, psichologiją, pasisėmus yra per 4—5 metus apėiti aplink visą pasaulį ir, kaip pasisakisakė, — "pėsti ir be kapeikos prie dušios". Lengvai higieniskai apsilvėję, ant pečių nedidelius nesulėčius prisiršę, keliauja dar greit — vieną dieną daro apie 75—50 varstų.

— Kaikurj laikā viešējo čia V. Dūmos atsovas M. Cijunelis. Žmoņs pasakojo man, kad jis, nors ir prie lenku rato Dūmoje prisirašs, bet ir Lietuvas kilima uzjaušs. Taip pat Lietuvių Mokslo ir Dailės draugij namams ingyti netiktai pats žadās gausiai aukoti, bet ir kitus prie to praklaus daruo rūpinās. Labai maloni būty mums, lietuviams, apie tai išsirsti.

nes ikišiol, rodos, nei vienas mūsų atstovas nei žodžiu, nei piningais, nei nėra prisidėjęs.

Pr. Peregrinus.
("Vilius").

IS ZEMAITKIEMIO, UKMERGĖS PAV.

Liepos 11 d. buvo čia pirmą sykį lietuvių vakaras. Vietiniai artistai vaidino dvi komedijas: "Velnias spąstuose" ir "Meška". Vaidinimas puikiai nusisekė. Po to Ukmergės choras gražiai padainavo keletą dainų. Pagaliau buvo tautiški šokiai: klumpakojis, aguonė, norių miego, saldaus miego ir kt. ir dar skrajojamoji murga. Buvo bufetas ir pagirtina, kad be svaiginančių gėrybių. Publikos buvo virš 300, kuningų 12. Susirinkusieji liko pilnai užgančinti. 30% surinktųjų piningų (38 rub. 12 kap.) paskirta neturintiems mokiniams vietinės liaudies mokyklos. Viskas praėjo gerai, ramiai. Negalima tik užlyti, kad besiskirstant svečiams, beveik keliems tik pasilikusi, uždėdama paliepę muzikai užrašyti "Bože caria chrani..." Muzika išpildė... Lietuvos hymnas ir deklamacijos neleist.

J. Didvyris ir Samsonas.
("Lietuvos Žinios").

IS RYGOS.

Rygoje ketina įsteigti išvien kelios draugijos liaudies namą. Latvių kultūros draugija rūpinasi gauti leidimą rinkti tam tikslui aukas. Kadangi stinga piningų, tai ir sumanymas turbut negreit dar bus įvykintas. Pasaulyje iš miesto nesitikiama.

Pereitą pirmadienį 12 val. dieną Klėčių (Ambarėja) gatvėje nežinia iš kokios priežasties kilo gaisras. Priežastis neaiški. Jau nesioji negalėjo tylėti ir taipogi senesnioji motinai prisipažino. Jau nesioji buvo mačius, kaip viens girtuoklis keles dienas pirmo buvo paimtas nuo ulyčios ir nuvežtas į policiją ir patikrinto, kad tas nevydovas ir ans girtuoklis tas pats yra. Tokiu būdu jį pasisekė surasti ir apkalti.

bendra visiems stumbrams ligos. Ligos priežastis, sako, stoka žolės (stumbrai), kurią stumbrai labai mėgsta. Apkaičyta, kad Belovžio miškuose tos žolės yra ištūkstantis dešimtinis, tai kiekvienam stumbrui per parą jos atsietina 20 svarų ir tokiu dideliu gyvuliui yra permaža. Prie to tą žolę mėgstą briedžiai ir kiti, tad stumbrams jos tenka visai maža. Kadangi stumbrai nedaug gauna, taip jiems reikalingos žolės, o min-ta kitokiomis, nekarta jiems kenksmingomis žolėmis, tai nuo to, sako, pakilasi ir toji liga. Žiemą stumbrai turi kapstyti sniegą ir iš jo jo siekti sudžiuvusią žolę, o tada jiems yra dar sunkiau.

Stumbrus prižiūrėti nusięsta daugybė gyvulių gydytojų. Manoma sausinti didelius raistų plotus, kad galėtų daugiau augti stumbrams reikalingos žolės.

("Saltinis").

IS PRŪSŲ LIETUVOS.

Pagal "Naujosios Liet. Ceitungs" žinių Tiltės lietuviškam apskrīčiui Karaliaučiaus konsistorija ketina paskirti vyskupą, visai nemokantį lietuviškai. "N. Liet. Ceit." rašytojas prašo, kad visi parapijų vietininkai, kunigai ir parapijos kuovėikliai siųstų maldos gramatą į konsistoriją, prašydami lietuviškai mokančio vyskupo. Sako: "yra juk gana daug lietuviškai mokančių kuningų, kurie už Tiltės vyskupą vadinti būtų galėtų, nepriėmto to dël leisti, kad mums nei žodžio lietuviškai nemokantį vyskupą parsiųstų".

Klaipėdoje nekursai nevydovas nusimaino dvi mergaitės 5 ir 9 metų amžiaus pas mūrą striclių daržo ir čia prieš senesniąją nusizengė, jai piningų pažadėdamas. Jau nesioji negalėjo tylėti ir taipogi senesnioji motinai prisipažino. Jau nesioji buvo mačius, kaip viens girtuoklis keles dienas pirmo buvo paimtas nuo ulyčios ir nuvežtas į policiją ir patikrinto, kad tas nevydovas ir ans girtuoklis tas pats yra. Tokiu būdu jį pasisekė surasti ir apkalti.

(N. Liet. Ceit.).

Tiltėje atgabendis iš Rosijos sparnočiai serga cholera. Tiltės gyvulių gurbuose vieną dieną padvės nuo choleros 114 žąsų.

(N. Liet. Ceit.).

ATBALSIAI LIETUVIŲ SANTIKIŲ SU LENKAIS PRANCŪZŲ LAIKRAŠTIOJ.

Viename iš didesniųjų katalikų Paryžiaus dienraščių "La Croix" No. 8403 rugpjūčio 13 d. š. m. tilpo p. Rankaus straipsnis apie santykius lietuvių su lenkais vardu "Polonais et Lithuanien".

Atsiveizint, visą to straipsnio svarbą, pasistengsime, bent santraukoj supažindinti su juom mūsų skaitančią visuomenę.

"Aš nepasakysiu nieko naujo jūsų skaitytojams, — pradeda straipsnis p. Rankaus, — sakysiu, jog Lenkija, yra persekiojama. Ji daug kentėjo ar nuo Prūsų hekatizmo, ar nuo Rusų carizmo, idant išaiškyti savo kalbą parodė daug heroizmo ir tvirtumo, kurie išsiskleidę pasistebėjimą, pasigėrėjimą ne vieno jūsų rašytojus. Nėra ką kalbėti, visiems žinoma, kad Lenkija yra persekiojama šalis. Mes visai nemanom ir nenorim atimti nuo jos aureolę, kuri spindi ant jos persekiojamos galvos.

"Bet kodėl ši praklini tauta varktoja prieš savo silpniausius brolius prispaudimo, persekiojimo įrankius, kurių nesigėdintų nei caras, nei kaiseris. Dėlko lenkai kiti persekiojami, patys tampa persekiojais? Tai yra klausimas, kurį aš noriu išgildinti skaitytojams. Lai bus man leista ardyti senai susidėjusias nuomones ir šaldyti entuziazmą, rodant išvirkščiąją medalio pusę".

Padaręs tokia įžangą, autorius trumpai perbėgdamas istoriją ausivienijimo lietuvių su lenkais, išrodinėja, jog Lietuva niekuomet nebuvo Lenkijos provincija, kaip ši stengiasi paprastai išrodinėti lenkai, bet kad Lietuva visuomet buvusi suvienyta valstija. Pagaliau išdėstęs, kaip lenkinės lietuvių diduomenė, išrodinėja su koku vėliu lenkai platino Lietuvoje lenkystę, per mokyklas ir bažnyčią. Čia priveda įsiai tar-

tytko veikimą lenkų apaštalo Lietuvoje Seimų vyskupo Strašinskio. "Jis (vysk. Straš.), sako p. Rankaus, turėjo gražų paprotį vadinti lietuvių kalbą, kuria žymiausiai Prancūzijos filologai pripažino gražiausia, vadinti avių kalbą. Šis vyskupas savo "reformų dekretais" įsakė vartoti bažnyčiose visur vietoj lietuvių kalbos, lenkų kalbą, nors žmonės nemokėjo nei žodžio lenkiškai.

"Jis ragino kunigiją atidaryti kuodaugiausiai mokyklų, kur viską priderėjo išgildyti vien lenkiškai. Šitie visi vyskupo padavymai rodosi mums negalimais ir ne viens paklaus ar žmonės galėjo klausyti tų keistų "reformų dekretų". Tą galima išaiškinti tik atsisveigiant į vergijos-baudžiavos atmosferą, kuri buvo apimusi žmones. Ilgas vergavimas per daug sulenkė valią, kad būtų galėję pasipriešinti. Užtai lenkų pastangos turėjo daug pasisekimo.

"Rodosi esi sapne, kuomet vartai istorijos dokumentus, pasakojančius apie užmačius augstesnes lenkų kultūros..."

Toliau p. Rankaus pereina prie pažymėjimo lietuvių atgimimo paraišius baudiavą. Čia įsiai priveda tarp kitų žemiau išvardintų Valančiaus darbus kuris sulaukė lenkinimo procesą Žemaitijoje.

"Ant nelaimės, sako įsiai, tikta viena dijeceja turėjo tinkamą vyskupą. Dviejose kitose didelėse lietuvių dijecejojose Vilniaus ir Seimų kunigija išvien su bajorija varė lenkystės darbą...

Su panikinimu vadino ir po šiai dienai tebevadina lietuvių kalbą stabmeldišką. Salininkus tautiško lietuvių judėjimo praminė litvomanais, idant nurodyti tuom būdą, kur jie ištikinėjosi su generis. Vilniaus vyskupas Žvieravičius siuntė kuningus lietuvių į parapijas, kur jau lietuviškai nekalbėjo, ir antraip kuningus lenkus į parapijas grynai lietuviškas. Prie šio vyskupo persekiojimai lietuvių kalbos dėjo iki tam laipsniui, kad 1900 m. laikė didžiojo bažnyčios jubilėjaus kryžius buvo nuplėstas nuo sienos S. Mikalojaus bažnyčios Vilniuje vien tik dëlto, kad ant jo buvo padėtas lietuviškas parašas. Šitas kryžius tapo nusigstas Rymas, kurs turėjo nuspresti, ar tas kryžius ne "pagoniškas".

"Paskutinis Vilniaus vyskupas baronas Ropas tesė politiką savo prieštakunę. Lietuviai skundėsi Rymui. To pasekmė buvo įvedimas lietuvių kalbos į vienintelę bažnyčią Vilniuje iš kur pirmo lietuvių kalba buvo visai išvartą. Pastaram laikie liepiant dabartiniam dijecejoj administratoriui pradeda grąžinti į kai-kurias parapijas lietuvių kalbą, bet čia kunigijai atsieina susiremti su dvarininkais, pavysdin vienas kuningas, būdamas lietuviškoj parapijoj ir negalėdamas pakelti absurdiškos tiranijos, kuri liepė skelbti Dievo žodį lenkiškai ten, kur tos kalbos nieks nesupranta, išsi-rūpino nuo vyskupo skvarti pamokslus lietuviškai. Dvarininkai suorganizavę giesmininkus ėmė giedoti, jam pradėjus skvarti pamokslus lietuviškai. Kiti lenkų kilturos Lietuvoje platintojai kovoja kitiškai prieš pavojų lietuviško "pagonizmo".

"Lenkų laikraštija gina savuosius, ji neperima korespondenciją apie betvarkę jų tėvynainių daroma bažnyčioj ir niekuomet nepa-peikta už barbariškumą: ji visuo-met atranda "Lietuvius šovindistus" kaltais. Laikraštija nesigalbi vienok žodžių išreikšimui lietuviams simpatijos ir nevadina lietuvių kitiškai kaip "broliška" tauta.

"Bet tai tikrai žodžiai.

"Pastaram laike Rusų Dūma buvo liudininke negirdėto "broliško-mo", kuris rido lietuvių su lenkais: vienam paskutiniui posėdžiui apšviestos komisijos Dūmoje lenkų atstovai balsavo iš vieno su dešinišiais rusais už projektą įstatymų, pagal kuriuos lietuvių kalba yra draudžiama pradedamose Lietuvos mokyklose. Pagal tai įstatymą viskas turi būti išgildoma rusiškai.

"Dar vienas faktas: pastaram laike lenkai nusprendė sulenkinti Lietuvą kolonizacijos keliu. Ir išties įsteigė jie Varšavoj bendrovę po vardu "Inžinier Klobski et ska" savo laikuose į dvarininkus lenkus toji bendrovė giriasi nupirkusi jau daug dvarų Lietuvoje tikslui viršų pažymėtam. Je ne-turi gėdos variti ta pati ekspri-prijacijos įranki, ką vokiečiai var-ta prieš jų brolius Poznanijuje.

Ir dabarties, baigia savo straipsnį p. Rankaus, kada skaitytojai tyrė šiuos kelis faktus klausiamie

nes jų ar tiki tokia tauta jausmų katalikiško širdiškumą?

Hau! tikiama mali miseris succedere disco", pasakė poetas. Ar nepriimtų av persekiojama tauta kurios netiesybės ja pati girdo, ar nepriimtų malsinti visus arsos lenkinimus ir susivienyti su broliška tauta dvigubu ryšiu bendros tikybės bendros vergijos? Kitiškai pasielgimas ne logiškas, ne teisingas ir suvisu ne krikščioniškas. Negalima turėti dviejų sąkių, dviejų svarstyklų vieną sąkavimui prispaudimo, kuri patiems atsieina kėsti, kitą sve, rimui prispaudimo, kurį patis ki-tiems užmeta. Visi prispaudimai yra lygūs. Jau prispaudimas Rusų ar Prūsų yra nepakeliamas, tai lenkų prispaudimas negali būti pavadintas labdaringu".

Kaip matė skaitytojai, šitas straipsnis paliečia tautiškus lietuvių santykius su lenkais bažnyčios srityje. Nebejojame, kad šiame žyg balsas lietuvių bus toli girdimas, nes tribuna, iš kurios kalba lietuvių yra labai žymi. ("Le Croix") prancūzų visumenėje turi labai menką vardą. Red.). Siuomi straipsniu prasideda eilė raštų Paryžiaus laikraščiuose, kurie stengs padaryti Lietuvą daugiau žinoma Vakarų Europoj, nes iki šiam laikui mus dar neatkirdia nuo lenkų.

Juozas Gabrys.

IS AMERIKOS.

AMERIKA NORI APSISAU-GOT NUO CHOLEROS.

Cholera viešpatuoja Rosijoje, Italijoje, apsiereikė Vokietijoje ir Prancūzijoje. Amerikos valdžia apsi-saugojimui nuo choleros davė pri-sakymą savo konsuliams Marseilės, Havre, Cherbourg, Palermo ir Mesinos miestuose, kad jie griežios klasės pasazierius, vaziuojančius iš Rosijos ir kitų kraštų į Ameriką užlaikytų ant 5 dienų apžiūrinėjimui, ar jie neserga cholera. Ta pati turės daryti konsuliai Hamburge, Bremene, Antverpe, Rotterdame ir kituose de-simtuose portuose. Taipgi turės būt labiau prižiūrima, ar visi pa-sazieriai turi reikalingus įvaziavi-mui į Ameriką piningus.

REIKALAUJA PRASALINIMO VIDAUS MINISTERIO.

Ministeris BALLINGERIS.

Minneapolis, Min. Kongreso komisija, tirinėjusi betvarkę Ame-rikos vidaus ministerijoj, rado ne-istinkiną ministerį Ballingerį ir nutarė reikalauti jo prasalinio nuo vietos. Bet ar jis bus praša-lintas, nežinia, kadangi už jį už-stoja prezidentas Taft. Ballinge-ro skundėju buvo prezidento Taft-o nuo vietos prasalintas girių už-veizėtojas Pechot.

NEGRAMS ATIMA BALSAVI-MO TEISES.

Austin, Tex. Čianykščioj le-gisliaturoj priimtas sumanymas atsukti negrams balsavimo tei-ses, leidžiančias jiems, drauge su baltaisiais dalyvauti valstijos val-dyme.

GERIMŲ UŽDRAUDIMAS IR BLAIVYBĖ.

Ir uždraudus daugelį vietų pardavinėjimą gėrimų, dar nega-lima gyventojų blaivais padaryti, jau žmonės nemėgsta blaivu-mo; tasys ir nėsant salinų, jie ras vietas, kur galima gėrimus gauti. Taip yra ir Amerikoje: už-darius kavinamas, žmonės geria dar daugiau negu pirma. Per pasku-tinį dešimtmetį alaus produkcija pasidauogino ant 51.2%, o degi-nės ant 49.9%, gyventojų gį skait-lis pasidauogino tik ant 22.6%. Ir girių suimta ant gatvių dau-

giau ten, kur karčiamų nėra: Kansase ir Maine (juose karčiamų nėra) girių suimta ant 100 gyventojų 1.91.

DEGA KEROSINO SALTINIAI.

Badusfield, Cal. Užsidegė čia kerosino šaltiniai Oil Field Well No. 79, didžiausi aplinkinėse Santa Fe ir keli mažesni. Ugnies iki šiol nepasisėkė užgesinti.

NEDARBININKAS BUVO.

Shelvig, Col. Lokomotyvų šapo-se nupuolė nuo kopelių darbininkas Frank Nichols ir užsimušė. Peržiūrėjus jo daiktus, pasi-rodė, kad tai nebuvo darbininkas, bet turtingas socialisčių sąnalygų tirinėtojas. Jojo daiktuose rado do-kumentus, rodančius, jog jis yra savininku žemės gana didelių plo-tų; turėjo kasyklų ir gelžkelių ak-cijų už 50.000 dol.

BICYKLIAI IŠĖJO IS MADOS.

Buvo laikai, kada gatvėse visur buvo matyti bicykliais važinėjan-tius, dabar jie iš mados išėjo ne-tik Amerikoje, bet veik visur. 1897 m. iš Amerikos bicyklių sve-tur išgabenta už \$7.005.000, o pe-reituose metuose tik už \$620.760.

DOVANA 12.000 DOL.

Peoria, Ill. Čia su dinamitu likosi sugriauta Lucas & Sons ge-lėzies liejykla. Kas dinamitą pa-dėjo, nežinia. Policija paskyrė dovaną 12.000 tam, kas padės pik-tadarius suimti.

PAVOGĖ AUKSO UŽ \$57.000.

Seattle, Wash. Siunčiant iš Fairbank į Washington Alaską banką aukso, pavogė aukso už 57.000 dol. Aukso buvo skrynioj ir iš jos jį pavogė, o vietoj auk-so vagiliai įdėjo švino stangeles. Atkakus siuntinui į Seattle pečė-čiai buvo čielė, bet vienoj skrynioj, vietoj aukso, pasirodė švinas.

DARBO AUKA.

New York. Sename Erie gelž-kelio tunelyj nugriuvo uolos ant vienos dirbančių tunelį darbinin-kų dalies ir užmušė 9 darbininkus, o 10 sunkiai sužeidė. Iš užmuštų, keturi yra amerikoniai, trijų kilmė, dar nesusekta, o kiti buvo ateiviai.

GERAS PELNAS IS ALGŲ PAKELIMO.

New York. Rytinių gelžkelių kompanijos, priverstos, turėjo pa-kelti algas tarnaujančių ir už tai pakėlė kainas persiuntimo tavo-ry. Dabar pasirodė, kad su algų pakėlimu žymiai sau pelną padi-dino. Big Four gelžkelio kom-panija pakėlimui algų išleido \$910-549, bet pelnas iš tavorų per-siuntimo pasididino \$1.244.198; Lake Erie gelžkelis padidintoms algoms išleido \$153.045, o pelnas padidėjo \$283.600. Vien Toledo & Ohio gelžkelio pelnas sumažėjo.

ISSIGELBĖJO, BET BLEDI PADARĖ.

The Dalles, Ore. Iš prasizėn-gelių stovyklų, dirbančių prie tai-symo kelio, pabėgo du prasizėn-gliai ir pasislėpė giria apžaliusiose kalnuose. Kad apspunkinti gaudy-mą besivejančiams, uždegė girią. Gaisras greitai išsiplatino, išaiš-ko didelių girios plotus ir daug targarbiuose buvusių farmų. Pa-bėgeliai ištruko, bet jų besigelbė-jimo budas daug nuostolių atga-beno.

NAUJAS VANDENS KELIAS.

Washington, D. C. Nuo didži-jų ežerų manoma padirbti lai-vams kelią į Mexico jurių koją. Karo ministerija jau paskyrė inžinierių komisiją, kuriai pavesta surengti to kelio planus.

BOMBA BAŽNYCIOJ.

Youngstown, Ohio. Laikie va-karinės dievmaldystės katalikiškoj Sv. Antano bažnyčioj ir kuningą Stoble buvo mesta bomba. Bom-ba per anksti explodavo, bet vi-sai arti kuningo, vienok expliozi-jos žmonių neuzgavo.

GIRIŲ GAISRAL.

Hoguiom, Wash. Šitose aplin-kinėse dega vėl girios. Miesteliai Steaonsville ir Aloha jau degan-čių girių apsiausti. Medžių kir-tėjai stengiasi ugnį sulaukyti, bet nėra didelės vilties, kad tas jiems pasisektų.

EXPLOZIJA ANT KARISKO-JO LAIVO.

Ant kariskojo laivo "North Da-cota" explodavo degančioji me-džiaga. Tris jurininkai užmušti ir kokie devyni sužeisti.

GAISRAL.

New York. Sudėgė dirbtuvės "Rubber and Collored Hornes Trimming Co. Nuostolių ugnies padarytus skaito ant \$300.000.

Indianapolis, Ind. Sudėgė čia dirbtuvės Bishop & Babcock Co. Nuostolių gaisro padarytus skai-to ant 25.000 dol.

NELAIMĖS ANT GELŽKELIŲ.

Kalspell, Mont. Netoli nuo čia ant Great Northern gelžkelio susimušė du traukiniai ir susidau-bė. Prie to dvi ypotos užmuštos, 5 mirtinai apkultos, o 30 apkulta nemirtinai.

Manisfield, O. Ant Cleveland and Southern gelžkelio susidaužė traukinys. Prie to 20 pasazierių sunkiai tapo sužeistų; tarp jų yra ir mirtinai sužeisti.

IS DARBO LAUKO.

Chicago, Ill. Streikai angli-kašių Illinois valstijoj pasibaigė ir 45.000 darbininkų turės vėl dar-bą. Jie streikavo nuo balandžio mėnesio. Ant kokių išlygų susi-taikyta, dar nežinia; ne visi pa-matė dar apkalbėti, bet nieks ne-abejoja, kad bus užbaigti streikai, nes ir kompanijos nuolankesnis pasidarė.

New York. Suėmė čia se-kretorių mantelių siuvėjų organi-zacijos Louis Rosen. Jis apkal-tintas, buk pasisavino 700 dol. or-ganizacijos piningų.

Po penkių mėnesių streiko, su-grįžo darban 50.000 angliakasių dirbusių Illinois valstijoj. Per visą streiką laiką darbininkai al-goms neteko 12 milijonų dolarių reiks jiems išstis tris metus dirbti atgavimui tų nuostolių, žinoma, jaigu visada darbas bus. Kasyklų savininkai savo nuostolių ap-skaito ant 18 milijonų dol.

Galveston, Tex. Darbininkai Southern Pacific gelžkelio, išviso 3.500 žmonių, metė darbą. Jie reikalauja didesnių algų.

Philadelphia, Pa. Paskutinis tarnaujančių ant gatvių kary streikas kompanijai, kaip ji garsi-na, atsiėjo \$2.300.000.

Pereitą savaitę Jungtiniuose Valstijuose buvo 173 nusibankru-tinimai, arba 6 mažiau negu už-pereitą.

Montreal, Canada. Truksta čia tarnaičių, todėl turtingos mo-terijos gabenamos negres iš vidurinės Amerikos. 11 d. rugėjo atkako 18 negrių nuo salos Guadeloupe.

Houston, Texas. Streikavę vagonų dirbėjai Southern Pacific gelžkelio, išviso 1000 darbininkų, nutarė grįžti darban, kadangi kom-panija sutiko tarties su darbinin-kais ir yra viltis susitaikyti. Jai-gu tas pasirodys ne galimu, dar-bininkai vėl mes darbą.

LIETUVIAI AMERIKOJ.

IS PHILADELPHIOS, PA.

Darbai čia čia vidutiniškai, bet iš kitur pribuvusiam darbas su-ku gauti, bet visgi galima tik jį palaikyti ilgesnam laikui negalima, ypač cukraus dirbtuvėse: jaigu šiandien gavo darbą tai po vienai kitai dienai nuo darbo atstato, o lietuviai dirba daugiausiai cukraus dirbtuvėse. Nors čia yra sociali-stų kizas, bet darbininkų padėji-tas gal suksnis negu kur nors kitur: kitur dirba 10 val., čia

12-14 ir uždarbiai čia mažesni. Ir čia cukraus dirbtuvių darbinin-kams būtų reikalinga unija, bet unijoms socialistai neprilankus, jas tvirti nekalbina. Nors cukri-nės dirba beveik vieni lietuviai ir lenkai, bet "Kova" nemokina, kaip darbininkai dabar galėtų buvį pa-gerinti, ji užimta tikiai ateities klausimais, o dabar darbininkai gali ir badu mirti.

Piknikų ir balių čia buvo dau-giau negu reikėtų, 3 dieną rugėjo buvo kun. Kaulakio parengtas pa-rapijos piknikas. Ir čia, nors kun-ingui reikėtų drausti nuo gėrimų, neapsiejo be apsauginančių gėri-mų.

IS ELIZABETH, N. J.

Darbai šiame karte čia eina ge-rai, bet uždarbiai menki, o maistas brangus: sunkiai dirbdamas, dar-bininkas vos maistui uždirba.

Artinai rinkimai, respublikonai ir demokratai išsiųsios dirba, sam-do savo agentus ir lietuvius. Čia yra du lietuviai graboriai, kurie jau pradėjo savo gaudymo lietuvių balsų darbą vartyti, tik nežinia, kaip jiems seksis, nes ir tarp lie-tuvių pakilo jau supratimas ir jų daugumas jau supranta rinkimų svarbą. Lietuviai turėtų visi su-prasti, kad nepadorų yra balsus pardavinėti, nes taip darantis juk pardauoda savo brolius, o nau-dą iš to turi tik keli paskirti gau-dyti lietuvių balsus politikieriai, kuriems didesnęji numeta kokią plūtą ar trupinį. Socialistas.

IS CAMBRIDGE, MASS.

Rugpjūčio 30 dieną buvo čia prakalbos parengtos Lietuvų So-cialistų Sąjungos 71 kuopos. Kal-bėjo dr. J. Šliupas ir S. Michel-sonas. Žmonių prisirinko pilna svetainė ir visi su užsigančindimu klausė ypač dr. Šliupo kalbos. Jis aiškino daug būdų kaip darbinin-kai galėtų pagerinti savo būvį. Gaila, kad mūsų žmonės mažai pauso tokių pamokinių; kad kas paragintų prie bačutės, tai nei vienas neatsisakytų.

S. Michelsonas savo kalboj kvie-tė ristiis į geras draugijas, ypač kvietė prisidėti prie vietinės Lietu-vių Socialistų Sąjungos, bet matyt mūsų žmonės ir tą dalyką mažai supranta; rodosi nei vienas nepri-sirašė. Ir kaip rašysis į Socialistų Sąjungą, jaigu ant socialistų kas nedėlią kuningas J. Krasnickas iš sakyklos plusta ir vaikščiodamas po stubas neužmiršta gerai išplusti. Aukų surinkta \$6.27 uždėngi-mui lėšų už svetainę ir kitų iškaš-čių. Kalbėtojas padėka išreikštą gausiu delyu plojimu. Laikie pra-kalbų, nors buvo susirinkę visi die-vočiai karstakranjai užsilaikė ra-miai geriau ir norėti nebeigalima. Nors nekuriems ir nepatiko, bet vis-gi neidarysio nieko sakyti, kad ir kuningas Krasnickas, vaikščio-damas po stubas, kalbino neduoti Šliupui kalbėti, bet kad bažnyčioj iš sakyklos nieko nesakė, tai ir dievočiai neidarysio, susirinkime trauksimą kelti.

28 dieną rugpjūčio portugalų bažnyčioj ant Portland gatvės, kur tuom tarpu laikomos lietuvių pa-maldos buvo lietuviškos vestuvės. Atėjo vestuvinninkai gerai jau įsi-kausę. Kuningui pamokstą sa-kaant, vienas iš vestuvinninkų nusi-juokė. Užimėjus tai kuningas Krasnickas, pasiėmęs bažnytinį tarną išvedė tą vestuvinninką nuo pat groty laukian, o sugrįžęs prie altriaus bandė sakyti pamokslą, bet perpykęs negalėjo, tik iškel-kė visus vestuvinnikus.

5 dieną rugėjo buvo kuningo Krasnicko parengtas balius nau-dai naujai statomos lietuviškos bažnyčios, žinoma, su svaiginan-čiais gėrimais. Visi kuningai pei-čia gerimus, tveria blaivybės drau-gijas ir jis pats beveik kas nedė-lia peikia girtinoklavičius, bet savo balių parengia su svaiginančiais gėrimais.

18 d. rugėjo bus pašventinimas kartinio alkmen naujosios bažny-čios. Iškilimė buvo užkvietę Lie-tuvos Sūnų draugiją dalyvauti su paroda, bet kad draugija pirma ta-po iškilėta, apsaunkta bedievėška ir socialistiška, tai ji mitingė laiky-tame 5 d. rugpjūčio nutarė atsi-sakyti nuo dalyvavimo iškilmėse.

V. Genys.

IS LEWISTON, ME.

1 dieną rugėjo čia buvo pra-kalbos parengtos D. L. K. Gedi-mino draugijos. Kalbėjo dr. J. Šliupas. Jis išgildinėjo Lietuvos istoriją aiškiai, jog prieš kelis tūkstančius metų lietuviai gyveno

STUMBRAI.

Šių žvėrių pasulyje išviso yra apie 400-500. Gyvena jie beveik tik Belovžio miškuose. Kadangi stumbrai (zubrai) yra retenybė, tai Rosijos vyriausybė kaip gale-dama jais rūpinasi ir nesigaili jiems leisti nemazą piningų. Bet išuomest pastebėta, kad tie žvėrys tūnė labai gaisči. Apėmė juos

Mazojoje Azijoje, o paskui ant Balkanų pusialio ir iš čia persikėlė į dabartinę Lietuvą. Jie laimingai gyveno, kol neužpuolė kryžiai, kurie atsibaldė iš Palestinos ir pradėjo naikinti Prūsus, paskui siekė Žemaitiją, kurią buvo paėmę po savo globo. Karai traukėsi 200 metų. Kuning. Keistutis 50 metų kariavo nenusėdamas nuo arklio taipgi gabiausias iš visų Vytautas. Kur žirgas ir vaikas bėgo, ten priešas galvą lenkė, kur žirgas ir vaikas sustojo, ten laisvė viešpatavo, kur žirgas ir vaikas kovojė, ten karą laimėjo; kur kryžiai pasisuko, ten buvo užmušinėjamai, plėšimui, naikinimui, net mirties nuo vyrų atimėjų ir kankino visokiais būdais. Popiežiai apskelbė lietuvius pagonais, siuntė kryžius kariu su tais pagonais, t. y. su lietuviais.

1410 m., 15 d. liepos kryžiai tapo sumūšti. Žuvo jų 50.000, lietuvų 60.000 (lietuvų žuvo tik 9.000. Red.). Bet tų lietuvų pasiaukavimas didelę naudą atgabendė ir visai Europai, nes išgelbėjo ją nuo tamsybės apatulas ir išstiepus kelių mokslui ir civilizacijai. Toliau aiškino, kaip atsidavė baudžiavai ir kokios netisybės buvo baudžiavos laikuose. Jaunos merginos, kaip gyvuliai, buvo parduodamos, ponai išsirikdavo gražesnę ir nuipirdavo skaitę gyvulį; vyrus vadydavo suraikę. Nevalia buvo apsivesti be pono leidimo, ir ponui prigulė pirmą naktis su jaunavede. Toliau aiškino kaip Dievas nuplino Adomą iš molio, kaip sako raštas šventas, jog Adomas turėjo du sūnus, Kainą ir Abliu, bet Kainas Abliu užmušė, ir ištraukė į svetimą šalį. Bet kur gavo moterį, jaigū Adomas turėjo tik du sūnus? Toliau aiškino, jog išpažinties nebuvo iki 1215 m., išpažintį įvedė Romos popiežiai šnipinėjimui, o kuningija neistinkim sau nuteisdamas, nes ji po savim turėjo ir šviesią valdžią. Katalikų tikybos pamatai paremti ant Biblijos, o Biblijai, tai žydų pasakos. Baigdamas ragino skaityti visokius raštus, ir įieškoti teisybės.

Lewistoniečiai noriai skaito kningas: ten gal nerastum namų, kur nėra kningos ar laikraščio. Netruksta nei draugijų: yra D. L. K. Gedimino draugija, taipgi L. S. S. A. 105 kp., T. M. D. 34 kp. nutarė surengti prakalbą 18 dienų rugsėjo. Kalbės A. Antonov ir jo žmona. Apart kalbų, bus deklamacijos, muzika. Pirmą sykį pamatysime moterį kalbėtoją. Bet čia miega L. S. S. A. 130 kp., kuri susitvėrė jau metai, nieko neveikė, net mitingų nelaiško; tai kam ji susitvėrė? Mat ir tarp socialistų nėra vienybės: jie vien sūkia: "visų šalių darbininkai vienybės", o patys neįstengia susivienyti ir veikti išvien.

Aukų surinkta uždengimui lėšų \$13.50. Publikai ir kalbėtojų dr. J. Šliupai išstari širdingą aciu.

Kazys Vilaniskis.

IŠ LIETUVIŲ LAIKRAŠČIŲ.

"Draugas" nurodo keletą faktų iš kurių matosi, kad nemaža žmonių padaro piktdarbiais judamieji paveikslai ir pigios pasakos apie žmogžudžius, ekspropiatorius ir tt. Dėlto gi cenzūra esanti reikalinga ir kaip jau dedama. Detroite, pvz., viešųjų knygynų užveizda išleides surašę knesminčių knygų, neprivalančių patekti į skaitytojų rankas. Tame suraše esą nemažai ir tokių knygų, kurios įrašyta ir į katalikų indeksą "librorum prohibitorum". Nudžiugusi šituo "Draugo" redakcija sako, kad "ir mums praverstė indeksas", ir ilgai nelaukiant tuoj jį brėžti.

"Tame indekse pirmąją vietą turėtų rasti Dembsko nevykusieji plepalai dėlto delto vieno, kad jie daro didžiulią gėdą mūsų rašlaviui. Dėl tos pačios priežasties indeksas turėtų patekti didesnei Jono Šliupo raštų. Pačiam, žinoma turėtų eiti indeksas visi laisvamanių ir socialistų rašiniai. — Ne pro šalį būtų surašyti įtraukti tokiuos brošiūrėles, kaip Aviznio, "Žemė ir žmogus" ir tt. Tik šitaip cenzoriškus savo gabumus berododama, "Draugo" redakcija labai vietoj atsiminė, kad geriausias mūsų literatūros cenzorius bus pati visuomenė. Taigi ji ir trespredžia.

Tulas "Vilties" bendradarbis sa-

kosai buvęs "Maskvos Lietuvių Sėpmos Draugijos" knygynė ir labai jam nesmagu pasidare, pamatius tokias kningas, kaip: "Tietyba ir Moksas" iš-ro Šliupo, "Sidabrinis kryželis, arba dailėdė iš Nazareto" Eug. Sūc, "Asis" ir t. p. Perimtas didžiausio nuliudimo tas bendradarbis sako:

"Maskvos lietuviai katalikai turėtų pasirūpinti pasilinti netikusias kningas, o jai, gu to padaryti negalėtų, tur geriau, atitraukus nuo čia, sušioisyt savo draugiją su knygynu".

Geras-gi vienybės apastalas tas "Vilties" bendradarbis. Vien dėlto, kad rado knygynę tarp kitų ir nepatinkamas jam kningas, jis jau nori ardyti draugiją, kviečia įkurti naują su savo knygynu. Labai netoli su tokia siuraprotyste galima bus nuvažiuoti.

"Tėvynės" redaktorių, p. K. Vidikas, dėl "Draugo" ir "Saulės" užmetimų aiškina, dėjo jis Dievą rašo su maža d. Jam pačiam Dievas reikiąs nedaugiau, kaip "gamta", "visata", "pasaulis", ir dėlto jis, kalbėdamas nuo savęs, rašo "dievas", o jaigu kita ypata iš kitokio atžvilgio žiūri į Dievą, tai jis tįsųk rašas didžią D. Bet p. Vidikas darytų, jai rastųsi ypata, kuri žiūrėtų dar iš kitoniškesnio atžvilgio. Bene susipažintų dievai?

"Tėvynėje" vienas T. M. D. narys M. B. primena visuomenei reikalingumą lietuviams turėti savo encyklopediją, "Zinyną". Surengti "Zinyną" tai ne vienybės met ir ne vieno žmogaus darbas, dėlto-gi p. M. B. sako manas, ar neatliktų kartais tai milžinišką darbą Tėvynės Mylėtojų Draugija. Kalba, žinoma, vien apie išleidimo išgales. Sako, "kad T. M. D. bėgyje 2-3 metų išaugtų iki 15 tūkstančių šnarių, mes, be abejo, tuojaus žinyną turėtume". — Žinoma, subruzdus T. M. D. taip, kaip buvo subrusta leidžiant Kudirkos raštus ir surinkus nors ir tokią pat sumą pinigų (apie \$6.000), jau galima būtų išleisti nemazą ir gal visai pakatiną kai del pirmutinės, encyklopediją. (Leiskim kokių 2.000 puslapių). Tik encyklopedijos rengėjų parinkimas ir redagavimas neturėtų būti T. M. D. rūpestis, bet privaleitų būti pavesta kad ir Lietuvių Mokslo Draugijai.

"Vienybė Lietuvninkų" vasario mėnesyje 1911 metų švęs savo gyvavimo 25 m. sukaktuves. Dėl šios progos "Vienybė Lietuvninkų" išleidžia ketina duoti savo skaitytojams dovanas: Historikai-geografiskąjį atlasą su 24 žemlapiais (šitą atlasą surengti p. J. Gabrys pavadęs Paryžiaus Larousse encyklopedijos firmai), knygą "Pažvelgus atgal" ir tris kalendorius. — Būttų geistina "Vien. Liet." su-kaktuvių numerį išvysti iš mūsų laikraščio gyvenimo peržvalga. Lietuvių laikraščio, gyvavusio išties 25 metus, gyvenimas turi būti įdomus.

CHOLERA ROSIJOJ IR VAKARŲ EUROPA.

(Laiškas iš Europos).

Rašysiu, kas daugiausia Europą judina. Tai nei Ispanijos ar Balkanų atsitikimai, nei Koreos aneksija (užėmimas), bet cholera Rosijoje.

Jau nuo kelių metų į Rosiją visos Europos akys įtemptos ir ilgai da iš ten lauks nepaprastų, netikėtų atsitikimų. Dabar ateina Rosijai jubilėjų metai: kita met pripūla 50 metų nuo baudžiavos panaikinimo, da už metų sukanka šimtmetis kaip iš Rosijos bėgo prancūzai, o už trijų metų sueis 300 m. Romanovų Rosijoj viespatavimo. Neprastesni ir šie metai, — dabar kaip tik sukanka treji metai, nuo pradžios pasirodymo Romanovų sostapylė — Peterburge choleros. Visagalis Rosijos valdytojas su socialistių rašinieliai. — Ne pro šalį būtų surašyti įtraukti tokiuos brošiūrėles, kaip Aviznio, "Žemė ir žmogus" ir tt. Tik šitaip cenzoriškus savo gabumus berododama, "Draugo" redakcija labai vietoj atsiminė, kad geriausias mūsų literatūros cenzorius bus pati visuomenė. Taigi ji ir trespredžia.

Kai Peterburge susirgdavo kasdien pora dešėtų ir trejetas šimtų visose Rosijos miestuose ir so-džiuose, tai buvo skaitoma paprastai atsitikimu, buvo jau visi prie priprate nelyginant, kaip priprate priemirties bausmės. Valdiniškai ramiai plėšė žmones, emė kyšius, uždarinėjo draugijas, — varė paprastą reakcijos darbą; cholera gi, kaip nekviesta, taip ir iš-

sinešį, manė jie sau. Revoliucija jiems buvo baisesnė už cholera. Reakcijai vis labiau įsivytinėjus, augėsiu kėlė galvą ir cholera, ir dabar ji paėmė viršų ant reakcijos, ji viespatuoja Rosijoje....

Kur dabar choleros nėra? Nubodu būtų išskaityti visas vietas, kur ji siaučia; pamanyk, skaitytojau, plotą nuo Peterburgo iki Odesai, nuo Vilniaus iki Orenburgui, — tame plote cholera susisuko stiprią gūstą. Peterburge kasdien susgera 70-80 žmonių, tai ne daug, kaip Rosijoj manoma, 1908 metais ir po 300-400 susirgdavę; įsigalėjo cholera Dono Rostove ir visame Rukų krašte; skintė skintė totorius; siaučia Dono anglių kasyklose, daug čia ji žmonių išguldė, o da daugiau baimės įvarė: darbininkai skubiai parduoda savo turta ir bėga, kur akis rodo; darbas anglių kasyklose sustojo, dėl anglių stokos daug pabrūkų jau uždaryta. Gen. Tolmačevo sostinė — Odesoj netik cholera siaučia, bet prisidėjo daug baisesnė — džiuna (maras).

Iš choleros apimtų vietų bebėdami žmonės, išnešioja ligą į kitus da choleros neaplaikytus kraštus. Ir kur gi pasidėjo dabar "geležinė" valdžios ranka, kur tie generolai — baudžiamųjų būrių vadai, kurie visą jaunąją Rosiją į kalėjimus subruko; laikas dabar juos, pergalėtojai, savo galę parodyti! Kaip be galvos, visi valdžią turintieji, — cholera jau visoj Rosijoje, o kiekvienas gubernatorius, kiekvienas žemiečių viršininkas tebeveikia, kaip jam tinka.

Gydytojų maža; žemiečių įstai-goms, net ten kur jos yra, nelie-džiama savistoviai veikti. Net prie-sanitarių būrių gubernatoriai kiša savo letena, žiūri, ar visi ten "iš-tikimi" žmonės, ar nėra žydų. P. Kijevo ir Odesos gubernatoriai uždraudė darbuotis sanitarijoms, nes gydytojų tarpe būtų po vieną žydą (!). Policija pati nori atlikti gydytojų darbą. Vienas žemiečių viršininkas tapo įsikarščio-vo, benaikdamas savo apskritį pasirodžiusi cholera, kad palie-dų kiekvienam kaime turėti pri-ruoštas duobes ir grabus! Atka-kę sanitarijai liepė tas duobes už-vesti, pradėjo mokinti žmones ko-voti su cholera. Žemiečių virši-ninkas sustatė protokolą, kad drįs- po panaikinti jo paliepiama.

Visuomenė beveik neprieleidžia su cholera kovoti. Nebėra ir kam kovoti: draugijos, profesionalinės sąjungos uždarytos, atskiras gi žmogus su cholera neveiks risti-s. Neįspasakytą baimę apėmė liau-dų: cholera nebepranyksta jau tre-ti metai, seniau taip ilgai ji neuž-silaikydavo. Visur skaitoma, kad cholera "sėja". Kas? žinoma tie patys, kas daugiausia kalba apie cholera, kurie ją neva naikina, visi jie, girdi, turį iš choleros pelną, tai esą: gydytojai, sanitarai, feld-šeriai, studentai, policija, net po-pai. Gydytojai tankiai turi šauk-tis policijos pagalbos, nes valstie-čiai veja juos iš kaimų, tankiai ir netuščioms rankomis ant jų užpuo-la.

Sretensko pav. viename sodžiuj buvo paliepta geruoji išvažiavoti vi-sam medicinos personalui: gydy-tojui, feldšeriui, akušeriui; feld-šeris vos uridaininko bute pasilpė nuo įnirusių moterų, — gydyto-jius išvaryti daugiausia, vyrai pa-siunčia "bobas", nes jų vyriausybė neturinti tiesos bausti. Po to atsitikimo į tą patį sodžį atvyko pavieto viršininkas su sargybinais ir tik durtuvais apsiusti susikvie-tė valstiečių sueiga pradėjo sani-tarai skaityti prelekciją apie cho-leros vibraciją.

Ne vienam rankos nusileidžia matant tokį tamsumą; bet ar ga-lima už tai kaltinti valstiečius? Ne; žemiečių viršininkai ir žandarai iš-guoją iš kaimų visus šviesesnius valstiečius, kitus į kalėjimus suki-šo, kitus į Sibyrą išgrūdė, kiti gi patys iškeliauo įieškoti laimės tolimesniuose kraštuose, už nusidėji-mo buvo skaitoma mokytojų, feldšerių, akušerių ir k. su flaudžia draugai, už tai ne vie-ną mokytoją kitur iškėlė arba vi-sai pavarė. Liko kaime žemiečių viršininkas, žandaras, sargybinis; turi jie valdžią, turi durtuvus, bet netinka jie kovai su cholera, čia reikia turėti žmonių įsitikėjimas; tokių žmonių Rosijos kaimuose nebėra.

Cholera artinas ir į Vakarų pa-statitiku, jau dvi ypatai (vyras ir pati) mirė Naujojoje Vileikoj — pačioj Vilniaus pašonė. Mat čia atvažiuo su visa šeima iš Eka-terinoslovo pabėgęs suirus ir užkrėtė.

Antras atsitikimas: į Tomaševą

(Lublino gub.) valdžia atsiuntė kazokų šimtinę iš choleros apim-tos vietos. Su jais atvyko ir šim-tinės sujuvės su visa šeima, ap-sigveno jis žydų kvartale; greit sujuvės susirgo ir mirė; paskui ap-sirgo ji karsinės žydų, jo gimė-nės, ir cholera Tomaševą gavo "ukesystės popieras". — Tomaševas gi visai netoli Austrijos ru-bežiaus (8 varstai), greit gali cho-lera persineiti ir į Lyovą, Galici-joją.

Skaitytinės geriausia parodys ko-kią nelaimę Rosijon atplaukė: 1898 m. cholera mirė 17.000 yp., 1909 m. — 28.000, per 7 mė-ne-sius 1910 m. jau numirė 50.287 žm., susirgo gi tuo pačiu laiku 112.985 žm. Per vieną tik liepos mėn. galo savaitę mirė 10.723 žm.

Argi bereikia kalbėti, kokių di-deliu nuostoliu turi Rosija, dėl choleros; jau minėjau, kad Dono apskrities kasyklose nebedirbama, kad kitur fabrikai stovi; reikia da paminėti, kad užsienio lai-vai at-plaukia į Odesą, Rumuniją ir Au-steriją stipriai apstatė savo sienas, daboją pereinančius žmones, nelie-džia iš choleros apimtų vietų ve-žti; net Azijos šalis — Persija ap-sitvėrė siena nuo Rosijos choleros. O kas gi bus, jei cholera praspli-a-tų Lenkijoj ir Lietuvoj — visame Vokietijos pasienij? Juk tada už-sienio prekyba visai suirs.

Apklė cholera ir Vakarų Eu-ropa: jau keletas dešėtų suirgo Italijoje, — spejama, kad užneš- ją čia Odesos maldininkai; jau pa-sirodė cholera Trieste, panaši į cholera mirtis buvo Vindobonoj, Budapešte.

Ir sujudo Europa! Stipriai ren-gemasi sutikti cholera, pačioj pra-džioje ją užgniauzti; iš Rosijos at-vykstanieji per 5 dienas nežymiai yra gydytojų prižiūrimi; rengia-ma choleros barakai, taisomi sa-nitarų būriai.

Ir galima tikėtis, kad Vak. Eu-ropoj cholera neilgai svečiuos, nes čia kova su ja vės ne policijos viršininkai, bet gydytojai.

Atminkime, kaip Hamburgėje 1891 m. naikino cholera. Kaip tik buvo pastebėta, kad vietinėmis spē-komis nebesutabdys choleros, val-džia pasiuntė į Hamburgą cho-leros vibraciją suradęj — dr. Koch'ą. Jį paskyrė choleros dikta-torium, jis galėjo visą ką daryti, neturėjo tik savose rankose kariu-menės.

Kaip tik Koch'as atvyko į Hamburgą, tuojau išleido atsi-šaukimą į visas draugijas, "py-liečiai", maž-daug tokiąs žodžias prakalbo Koch, "lig šiol Jūs pa-statyti ligonbučiai, jūs gydytojai galėte rūpintis jūsų sveikatą, ga-lėte vieni kovoti su stauciančiomis ligomis, bet dabar apklė mus nelaukta viešnia, esančios įstaigos nebeįveiks jos nustabdyti. Kviečiu jus visus išeiti niems į talką". Sukviė Koch'as visų draugijų atstovus, išdėrė bendras kovos su cholera taisyklės ir pra-dėjo veikti: į porą savaitių orga-nizuota įvairių draugijų armija iš-valė Hamburgą ir cholera pradėjo mažėti.

O Rosijoj... tuo pačiu laiku ir ten siautė cholera. Diktatoriais buvo paskirti gubernatoriai; tu-rėjo jie tiesą priverstinai paskirti žmones sanitarais, ligonių prižiū-rotėjais, turėjo tiesą aštriai ausi bausti neklausančius. Zemoj Novgorodo gubernatorių, net ke-lėtą žmonių liepė susaudyti už t. v. "cholerinius buntus".

Dabar jau atvirai rašoma. Vak. Europos laikraščiuose, kad pati Rosija choleros nesulaikys. Pasit-tyčiojant vadinama nebe "cholera asiatica", bet "cholera russica", nes Azijoj ji nebėra taip tanki vieš-nia. Kviečiama sutvėrti tarptau-tinę sanitarij komisiją ir prispirti Rosijos valdžią klausyti jos nuro-dymų, kaip cholera užgniauzti, to-kią pat komisiją, įgirdi, anais me-tais buvusi į Egiptą paskirta. Nusibodo jau Vak. Europos val-stijosms turėti pašonėj pavojingą viešnią ir vis būti prisirengus ją sutikti.

Ką gi antro pasakys Stolypinas ir tikrąjį rusų sąjungą? Jau ir Stolypinas dabar randą, kad pa-dėjimas labai nemalonus, kad cho-lera labai pavojinga. Skiriamas viršausis sanitaras, kuris rūpintis cholera naikinti; jam padėsiai ir valdininkai, policija. Bet ar daug tas gelbės, nors ir tai būtų profesorių paskirtas. Joks valdininkas valdžios paskirtas neįstengs cho-lerą sulaukyti, kol patys žmonės ne-supras, kaip reikia su cholera ko-voti. Tas galės įvykti tik draugi-joms esant, Stolypinas gi į draugi-jas skersuoja: per 7 mėn. iš viso Rosijoj uždaryta 120 draugijų, net

Varšavos gydytojų draugija už-dengta.

Galima spėti, kad Vak. Europos valstijos bus priverstos paskirti minėtą sanitarij komisiją ir pa-siūsti į Rosiją. O gal rūsi nei-sileis?

Sulig to tai abejonės buti ne-gali — užsienio bankierių mi-lionai Rosijoj labai branginami, be-jų caro valdžia neilgai galės ap-sieiti. Galės atsitikti taip, kad cholera privers Rosijos valdžią griežtis kitos su savo žmonėms politikos.

Jai biurokratija bent kiek at-jaus dabartinį padėjimą, tai pir-miausia nebevaržys esan-čiųjų ir leis naujas įvairias kul-tūros ir profesionalines draugijas steigti.

St.-as.

KALBOS DALYKUOSE.

Nors su lietuvių kalbos grama-tika menkai arba beveik visai nėsū apsipažinęs, tačiau, gyvenime su-sitikdamas su lietuviais beveik iš-kiekvienos Lietuvos parapijos arba valsčiaus, aš jos ypatybes pusė-niai gerai išsimečiau. Dėlto gi jaučiuos esąs kompetentišku (?) (Red.) išduoti teisingą nuospredį apie tūlus mūsų kalbotyrius ir li-teratus, ar jie prisideda savo dar-bas daugiau prie sutvarkymo ar sudarkymo lietuvių kalbos.

Senovės graikų ir romėnų svarbiausi literatūriškai veikalai likosi pa-rašyti pirmiau, negu pasirodė pir-mutinės tose kalbose gramatikos. Kaip visos kalbos turi įvairias tar-mes, kalhamas įvairiose vietose, taip turėjo jas ir senovės graikų ir romėnų kalbos. Rašytojai, ne-turėdami tose kalbose gramatikos ir syntaksio, vartojo savo rastuo-ses be abejonės tą tarmę, kuria kalbėjo didesnė graikų ar romė-nų dalis.

Kaip buvo su romėnų ir graikų kalbomis taip yra ir su lietu-vių kalba. Svarbesni lietuvių kal-boje veikalai buvo parašyti pirm pasirodysiant pirmutinai lietuviškai gramatikai, kuri būtų verta to var-d. Paminėsiu vien Duonelaitį, Valančių, Kudirką, Serą. (Valančiaus laikuose yra parašęs trumputę gramatikėlę S. Daukan-tas, o taipgi jau buvo taisyk išėjus (1856-57) Sleikerio "Handbuch der litauischen Sprache", vėliaus, 1876 m., buvo atspausda Kuršto "Litauische Grammatik". Red.). Visi jie rašė — su mažais skirtu-mais — toj lietuvių tarmė, kurią didesnė lietuvių dalis kalbėjo. Re-zultatas visiems žinomas: kalba pilna tyrumų (ne labai ir ne pas-visus. Red.).

Bet Rosijos valdžiai daleidus spausinti lietuvių kalboj kningas la-tyniskomis literomis, išdygo "lyg grybų po lytus" daugybė kalbo-turių ir literatų, kurie atsizymi pe-kuliarišku darymu lietuvių kal-bos.

Tarp lietuvių kalbos darytojų dabar užima svarbiausią vietą (ži-noma pagal mano nuomonę, kuri gali pasirodyti visai neteisinga) mūsų literatas p. J. Laukis. Jis pats, arba pasinaudodamas kitų kalbos darytojų darbais, iškrai-po savotiškai visokius žodžius.

Paimkim, jis vartoja žodį "ka-ralė" vieton "karalienė". Aš, kaip minėjau, esu susitkęs su lietu-viais beveik iš visų Lietuvos pa-rapijų ir neatmenu jokio žmogaus, kuris vartotų žodį karalė — vie-ton karalienė, Adomaitė — vie-ton Adomaitienė ir tt. P. Laukis pats gal nemėgtų, jaigu kas jo žmoną vadintų Laukė, o ne Laukienė. (Tarp karalės ir kara-lienės toks yra skirtas, kaip tarp dievaitėir dievaitienės, deivėir deivienės, karalaitės ir karalaitienės: viena turi karališkumo ar dievišku-mo ypatybes pati per save, kita — per savo vyrą. Red.). Laukis vartoja vėl žodį "padava" — vie-ton "padavimas". — Jaigu kas būtų užklaues dr. Kudirkos, ką žodis "padava" ženkliną, jis nebū-tų tuojaus atsakymą gavęs, o gi dr. Kudirka ikišiol tebėra svar-biausias lietuvių rašytojas; pazino jis kalbą gan gerai, ką liudyja jo raštai. P. J. Laukis vartoja žo-džius "Nusisuntimo raštai" vieton "Pasinaudojimo raštai" ir atsaky-mo savo kritikai kitą syk savotiškai — juokingai išaiškino, kokių priežasčių dėlė jis varoja žodžius "Nusisuntimo raštai" vieton "Pasinaudojimo raštai". Tais taip va-dinamais "nusisuntimo raštais" naudojos autorius, kurio knygą "Tikėję. Istorij. Rankų" p. J. Laukis išvertė. Todėl geriau ir tyrinai būtų juos rašius "Pasinau-dojimo raštai". Jaigu yra gali-ma juos vadinti "Nusisuntimo

raštais" ir savotiškai išaiškinti ko-dėlė juos galima taip vadinti ne-darant lietuvių kalbos, tai taip-pat galima juos pavadinti "pasini-siuntimo", "pasiskaitymo", "pa-siėmimo" ir tt. raštais, nes auto-rius rašydamas savo knygą ir atskirus perskyrimus pasiūrejo, pasiskaitė, pasiėmė, pačiupinėjo, net atsmėšė tuos raštus, kuriuos p. Laukis vadina "Nusisuntimo raštais". Gal autorius vieną ar kitą iš tų raštų, rašydamas "Tik-ist. Rankų", nusipirkio arba pasi-skoilino, tai taipjau galima juos pavadinti "Pasiskolimo" arba ir "Nusipirkimo raštais". Bet to-mis vadinimas aiškiai daro — man rodos, kad ir p. J. Laukis tai pripažins — lietuvių kalbą, bet visgi nedaugiau, kaip žodžiai "Nu-sisuntimo raštai".

Jaigu p. Laukis ir kiti jam pa-našūs rašytojai mano, kad jų var-tojama kalba nedaro tyrumo lie-tuviškos kalbos, bet prisideda prie jos moksliško sutvarkymo, tai aš jiems dar patariau, kad jie vie-ton Lietuvos gyventojus vadinė-lietuviais vadintų juos "lietuvė-nais" arba "lietuvynais". Nes "lie-tuvėnai" arba "lietuvynai" reikiąja gyventojus Lietuvos. Pasekėjęs Jėzus Kristus kulto vieton vadi-nė, kaip paprastai, krikščionį, va-dintų juos kristušėnais, kristėnais arba jėzusėnais. (Kalba pirmiau-čia yra žmogaus psichikos (ne lo-gikos) išreikštoja, dėlto ji neken-čia jokių darytinių šablonų ir dėl-to prie kiekvienos gramatikos tai-syklės yra šimtai išskirymų; taip pat yra su galune -ėnai ir su kito-mis. Red.).

Išreikšę savo nuomonę apie mūsų kalbotyrių ir ypatingai p. Laukio darbus, noriu dar priminti, kad aš į jokių viešus per laik-raščius garsinamus arba privati-ses be abejonės tą tarmę, kuria kalbėjo didesnė graikų ar romė-nų dalis.

Velnio Vaikas.

KAME GYVENIMO SIEKIS?

Ne vienias pažvelgęs arčiau į gy-venimo sukuri, kuris kaip milžiniš-ką mašiną užsirydama nuo vir-pačių elektrinių vilnių, kriokių alsuoja, arba išgirdęs kuriuos obalsius vaitojimo ar džiaugsmo, 1876 m., buvo atspausda Kuršto "Litauische Grammatik". Red.). Kas tai yra tas gyvenimas, kas mes jame ir ant galo kame siekis krikiančių mašinos tekiniu. Ir negalėdamas duoti sau galutinio atsakymo į visus tuos klausimus pasineria ir pats į tą amžiną ver-dantį sukuri, kartas nuo kar-to išduodamas tuos pačius atbal-sius, kokius dar taip seniai gir-dėjo tekiniuose.

Pasklaide žmogaus "histo-rijos" puslapius, beveik kiekvienam pastebėsim, kad nuo pat pradžios savo egzistavimo žmogus stengs suprusti kiekvieną apsirėiskimą, stengs jėti kaip pats į savo siečią taip ir į gamtos paslaptis. Klausimai vienas po kito, tarsi kokias smėkla, lindo į žmogaus smegenis: kame to viso gyvenimo sie-kis.

Žinoma, atsakymas į tuos vis-diskus buvo nevienodas. Dis-klesnė dalis nesubrendusios žmoni-jos priversta buvo iš pirmo su-verti visą cilę prietarų arba mē-gino atsakyti pačiu patogiausiu ir lengviausiu sanprotavimu, — kad vi-satos likimą valdo augštesnės esybė. Vėliaus Sokrates mėgino išaiš-kinti, kad gyvenimo siekio negali-ma įieškoti kur kitur, kaip tik pa-čiame žmoguje, o dar vėliaus Kri-stus apreiškė, jog jis esąs alfa ir omega ir gyvenimo siekis atra-stas, kuris eis paskui jį.

Paskutinio mokslos kaip mato-me šandien paėmė viršų. Žmo-gus visuomet yra palinkęs sekti paskui tą, kuris jam laimę žada. Žmonija gyvena vadovų protu. Sokrates liepė įieškoti tikslą sa-vijje, liepė gyventi savo smegeni-nijmis, o Kristus tik liepė žings-niuoti paskui jį, ir jau viskas at-siektas. Jo mokslas nereikalavo įtempimo proto, nes buvo aiškiai pabrėžta, kad ant šios "asarų pa-kalnės" gyvenimo siekis negali bū-ti atrastas; kad absoliutiškas iš-gelbėjimas tegali būti tikiai tada, kada jau nustos širdis plakusi!

Žmogus, užbovijęs savo dvasi-škus jausmus, toliau ir nebesuko sau galvos. Jis ramiai laukė tos valandos, kada džiugins savo sie-čią, lakiodamas užburtoje erdmės, kaip Ghoethes Faustas, arba ga-lės linksmai čiuibėti su angelais kvepciančiame adne — Rojuje.

Bet, po čielos eilės susidėjusiųjų aplinkybių įtekme, žmogus bu-

vo priverstas giliaus pasiknisti, prižadų kningose ir pamatė, kad ir čia nėra jo besiveržiančiai sie-lai atsakančio peno ir jis skver-žėsi toliaus. Atmesdamas prieta-rus, stebūklus ir viršgamtiskumą, žmogus pradėjo landžioti po už-kampius busenos, įieskodamas ab-soliutiško siekio. Gal būt, kad taip beklaidžiodamas jis buvo už-tikęs ir tokį raktą, kuris tiko į paslapties duris. Iš daugybės klau-sinų, buvo ir tokių, į kuriuos luo-vo atsakymai, bet ar žmogus tuom pasikakino? Ne, žmogus nežino pasikakino. Pasiekęs vieno, su-ta pačia nemirtinga energija jis stengias gauti atsakymą į kitą klausimą, daug paisesnį negu pir-mas.

Prisiurėjus arčiau į tą kelionę, kurią praėjo besitobulinantis žmo-gus, pastebėsim, kad kaip žmo-gus nepaprakaitotų, kokias nestatytų hipotezes, jis visuomet pa-liekia lygiai atitolintas nuo to am-žinai neišriešio kankinančio klau-simo, ir tik vien tas klausimas ve-da žmogų prie progreso. Tikiai tos aplinkybės, kad žmogus stovi prieš amžinai naują užduotį ir pri-verčia jį veikti, kautis, mokintis...

Ant visų savo tobulybės laips-nių žmonija veržės prie kokio nors apriboto siekio, vardan, kurio ko-vojo, kentėjo, pergalejo. Prižen-gus prie paskutinio taško, veržės prie naujo, augštesnio, tobulesnio.

Kas-gi galų gale tas gyvenimas? Manau, nesuklysiu pasakę: kad gyvenimas tai yra putojanti jurių-banga, kuri niekad nesiliauja, žū-s ir petojus. Daleiskime, nors ant valandėlės, kad gyveni-mo paslaptis jau atsietos ir ne-bėra nieko, ko mes nežinotumėm. Kas taisyk?... Nėra abejonės, kad gyvenimas būtų nepakeliamai nuobodus, neturįs jokios vertės, nes daiktas, neturįs mūsų akys jokios paslapties, darosi mums tuom, kuom kudykiui įkūręs žaislas. Žinoma, to nebus, žmogaus gyve-nimas kaip ir visata neturi jokių ribų. Pasaulis amžinas; viskas ja-me juda, mainosi ir tas judėjimas ir atsinaujinimas ir yra patšai gyve-nimas. Norėti pažinti jo siekius lyginas nori pažinti siekį put-ojančios bangos, per amžius kovo-jančios su apsamanojusia uola.

Arturas Sopenhauer viename savo veikalų išsitarė, kad gyveni-mas yra akla, neįsimintinga spēka, traukianti mūs nežinoma kur link. Kaip tai nesunku ir per kokius sti-klus nežiūrėtum, vienog sutikti su tuo išsitarimu reikia, nes ir istik-ro nežino žmogus, kame to ga-las sukurio, kuriame jis yra, ir grū-dito sėkla, audros paguta, sumai-šyta su milžinišku dulkių stulpu ir nešiojama po plačią padangę. Kur ta sėkla nuplūs, kokis jos bus likimas?... Ar galės ji vėl leisti diegą į trąsą dirvą ir džiuginti pasaulį savo aromatu? O gal ant uolos nukritus pavirs į dulkę, į amžinai judantį efyrą, į tveriančią medėgą, iš kurios buvo paėjus, o praslankus tikstantiamis arba net ir milijonams metų sutvers visai kitą organizmą, gal su visai kitomis tendencijomis, negu tos, kurios bu-vo buvę. K. M.-s.

Nauji Popiežiaus įsakymai.

Tikejimų Istorijos Rankvedis

Su paveikslais

Parašė, bendradarbiaujant kitiems mokslininkams,

P. D. Chantepie de la Saussaye,

Teologijos profesor. Amsterdame,

Vertė J. Laukis

ir tikejimiškai jausmai vėl ištruko laisvėn ir Korano bei padavos dviprasmybėje atrado sau geidžiamą progą sukilti ir atsikėrinti neapkenčiamam arabų šeiminkavimui. Patintis išverstų graikiškos logikos ir dialektikos pavyzdžių tapo jų rankose ginklu, kuriuoni jie ilgą laiką lengvai atmušdavo mahometonų teisatikybe. Šitas eretikių nuomonų viršijimas suteikia islamo istorijai pirmų trijų metamsčių bėgyje ypatingai margą ir indomų išvaidų, griežtai atsiskiriančių nuo stovaus ir tarytum nejudamo vaizdo, piešiamo mums tos gadynės istorijos, kurioje stačiatikybė pasiekė monarchiją. Šitose net susitaikė su šita nuomonų įvairybe, kadangi sulyg vienos neapurtėjusios valstietinių teisių padavos, pats Mahometas pasakęs, jog jo valstius išsidalinę į 73 sektas, kurių tik viena išvengianti pragaro ugnies. Teisiatikiniai autoriai lygiai tą skaitlių ir parodo; bet jie mums atleis, jei mes nesekime jų pavyzdžio ir apsirubėjusime tik kairiųjų ištraukomis iš mahometoniškos eretikybės istorijos.

Pirmas klausimas, kuris perskyrė tikinčius ir galiausiai nuvedė į vienvalinę atskalūnybę, išspradžių turėjo politiską pobūdį. Mirus Mahometui nežinota, kam buti jo valstiaus viršininku. Jis pats nedavė tam padavadijimo, valdžios gį paveldėjimo principas pas arabus nebuvo priimtas. Kadangi sulyg šito klausimo Koranas ir padava nieko negalėjo pasakyti, tai likosi duoti pasirinkimą valstieui. Todėl sunitai teisingai sako, kad pirmutiniai keturi chalfai, kalti savo vietas valstiaus išrinkimui, buvo vieninteliai įstatymškais pranašo pasekėjais. Omajadai, abbasidai chalfai buvo de facto, o ne de jure; vienok tikintieji rodė jiems pilną pasidavimą, nes Allah savo išmintyje ką nori, tą iškelia, ką nori, tą nužemina.

Visa kas tas sunittams matėsi visai pritinkamu; bet kaip blogas silpno Osmano valdymas pagimdė didelį nesitenkinimą, kurio auka antgalo tapo jis pats, ir kaip paskui išsivertė savitarpinė karė tarp naujo chalifo Ali ir jo skaitlingų priešininkų, tai pasirodė dvi įvairios linkmės. Jei paveldėjybės principas netiko arabams, tai atpėnė, persų suoprotiui, jis buvo vienintilias galimas. Todėl šitie paskutiniai tvirtino, jog pirmų trijų chalfų rinkimai buvo neteisingi ir jog tik pranašo giminaičiai gali apturtėti šitą urėdą, o kadangi pranašas nepalikio po savęs sunaus, tai įstatymškais jo pasekėjais yra tik du dukter Fatima ir jos vyras Ali. Nors Mahometas turėjo daug dukterų, — Osma ir buvo jo žentu, — bet teisė Ali' be to buvo patikrinama aiškiai išreikštu pranašo noru turėti jį savo pasekėju, ką sunitai vienok atmetė. Bet mes netvirtiname, kad šita įstatymškoji teorija tuojaus buvo išplėtotą šalininkų Ali (šitų) visame savo nuosaikume, tik norime parodyti, kad pirmiausia kilo ginčai tarp senarabiškos ir stačiatikiškos linkmės, kuri vienval reikėsi ir kas sykis vis labiau išsidiro.

Buto dar ir trečia nuomonė sulyg klausimo apie imamą, giminingą sunittiskai ir stačiai priešinga įstatymškajai nuomonė charidžitų, kuriuos nevisai klaidingai lyginta prie žydiskų zilotų ir angliškų puritanų. Išpradžių jie priklausė prie Ali partijos ne dėlto, kad jie laikėsi įstatymškos pusės, tik dėlto, kad jie sutiko Ali išrinkti į chalfus. Bet kaip šitas nelaimingas chalfas visur sutiko priešingumą — ir pas pranašo našlę, ir pas žymesnius islamo dalyvininkus, ir matėsi, kad savitarpinei kovai galo nebus, ta syk padėjimas virto nepakenčiamu ir jie atėjo prie persitikinimo, kad su išgirtaisiais pasekėjais ir islamo aristokratais nieko negalima daugiau padaryti. Šitie žmonės, anot jų visi doriškai ištvirtę, išpažinė islamą tik dėl savo asmeniškos gerovės, taip kad vargiai net verti tikinčių vardo. Gudras priešininkas Ali, Muavija, Syrijos vietininkas, vėliausgi pirmasai chalfas iš Omajadų, pataikė šitus nepasitenkinimus dar labiau suerzinti, taip kad karščiausieji jų tuojaus sukilo prieš Ali ir juos parsiejo malsinti su spēka. Bet neramus bruzdėjimas buvo numalšintas tik labai trumpam laikui ir valdant omajadams jis dar labiau kilo, nes daugumas šitos dinastijos chalfų nē kiek nesirupino islamu ir savo valdžią igijo per kardą ir gudrybę. Sunittai pripažino jų autoritbę tik dėlto, kad jie buvo šeiminkais; šitai ir charidžitai visai juos atmetė. Šitie paskutiniai, kaip tik pasipynę proga, ėmėsi už ginklo ir rinko sau savus chalfus, kurių sunittai nepripažino, kadangi šita rinkimą norėjo įstatyti į tam tikrą apribojimą, apie ką charidžitai iš savo pusės nenorėjo nė girdėti. Pas sunittus, mat, buvo padava, kad valstieji ir chalfus gali rinkti tik koreištą; todėl į norą atimti nuo onajadų jais paglemžtą valdžią jie žiūrėjo gana šaltai. Bet kartais ir jiems pritrūkdavo kanyrbės, kaip tas atsitiko antai valdant Jezidai I, su dievobaimingais Medinos gyventojais, kuriems už neklausymą parsiejo atsiimti gardo išnaiknima, mirtį ir ištrėmimą. Toki pavyzdžiai veikė tildomą būdu ir pranašo padava buvo tuojaus sumanyta, kuri tikinčius šaukė laukti kanyriai ir sava valia pasiduoti visokiai tironijai. Tokiu būdu charidžitai nenuėjo toliaus nuo tankių sukylių, kurie kartais buvo malsinami su didele senkenybe ir baisum žiaurumu, bet galų gale visgi baigėsi nusisikimu, išskiriant atkampias viešpatybes vietas, kaip štai, arabų provincijoje Oman ir pas berberus šiaurinėje Afrikoje. Šuprantamas dalykas, kad neužilgo ir jie patys išsikirstė ir buvę kraštutiniais ir viduriniais charidžitais; bet ant to neapsistome ilgiaus.

Klausimas sulyg imamoto po teisybei buvo politisko pobūdžio vienok jis lieti ir teologijai ne tik dėlto, kad su juo angštai jungėsi tikinčių gerovė ar nepasidėjimas, bet ir dėlto, kad aciū charidžitams su juo risosi teipgi ir tikejimo klausimas. Omajadams reikėjo atsistakyti klausius ne tiek dėlto, kad jie neišrinkti valstiaus, kiek dėlto, kad jie buvo skaitomi netikiais, prie kurių turėjo būti pritaikytas šventos karės įstatymas. Vėl iškilo klausimas sulyg tikejimo esmens ir su savim patraukė visą eilę kitų teologiskų klausimų, ypatingai sulyg to, ar žmogus yra pilnu savo veiksmų valdovu, ar juoni verstinai valdo dieviskojo visogalybė. Atsakymai šitam ir kitiems tolygiems klausimams davinėta įvairiai, tuomi labiau, kad nē is Korano, nē is padavos negalima buvo atsakyti dvipusiskai. Krikščioniška intekmė, kuri buvo dar stipri tokioj šalyj, kaip Syrija gal ir galėjo suteikti šitame tulį intekmę ir paduoti vieną ar kitą atsakymą. Bet klausimai likosi neišsistais, kol valdant abbasidams jie neįėjo į naują fazį. Idant šita išaiškinti, mums reikia pasvėsti keliata žodžių dinastijos oermainai. Tuli omajadu dinastijos chalfai be jokios abeionės buvo labai gabūs ir energiški valdovai, kurie privėdė viršutinį

mahometonų šeiminkavimo skaitumą iki tokiai didybės, kokios jis potam niekuomet daugiau jau nepasiekė; bet jų šeiminkavimas, po teisybei, visai nebuvo islamo šeiminkavimu; greičiau jis turėjo tautiskai arabiską pobūdį, ir paveiktos tautos, ar jos priėmė islamą, ar likosi tikromis savo tėvų tikejimui, tiesiog buvo plesiamos arabų labui. Nors, žinoma, šitas nevisuomet ir nevisur vienokiai lengvai nusisėkdavo, bet buvo įvedama pagalvės sistema, kuri omajadai įvykdindavo be mielasirdybės ir sykis nuo sykio, ypatingai arabiskai persiekoje parubežinėje provincijoje Irak, laikydami šita sistemą labai prasta ir atsakancia tikslui. Prubežinėje gi provincijoje Chorazano, kur reikėjo turėti reikalą ne su bailiais iranais, tik su narštomis turkiškais gentimis, tas nesisekė. Abbasidai, po pranašo šeimynai talikinimo priedanga, pakėlė maistą, kuris nuvertė omajadų dinastiją jau ir be to susilpnintą kilusiais vėla tarp arabų gentiniais vaidais. Nauja abbasidų dinastija, perkėlusie vietpatybės centrą is Syrijos į Mesopotamiją, padarė didelį žingsnį priekin islamo pobudije, kuris dabar numetė nuo savęs grynai arabiską išvaidį ir visomis pajiegomis stengėsi išsivystyti į visavietinį tikejimą. Dabar pamazi pradėjo rasti visų tikinčių lygybę, kuomet pirmiausia ji buvo tušciu balsu, taip kad prie Abb-al-Malicho naujai atsivertusius tiesiog teip mokėti tolesniam laikui pagalvinę duoklę, kurią jie turėjo duoti pirma kaippo netikiai. Pirmieji abbasidai be to užsiminėjo daile ir mokslu ir todėl prie jų pradėjo plėtotis krutus protiškas gyvenimas, kuriame su jaunybiskiu atsidavimu dalyvavo ne tik arabai, bet ir persai. Šito krutėjimo vaisiumi yra arabiskai persiekoji kultura, į kurią čion nukreipsime atidžią tiek, kiek ji lieti tikejimiskais pažiurais.

Teologiskieji klausimai, liečianti prilikimą tikejima, suoprotį apie Dievą, apreiškiami ir tt., dabar pradėjo buti tyrinėjamais daug pamatiskiau ir supratimas jų darėsi giesnis negu pirma. Ypatingai mutazilitų sekta šituomi pasigarsėjo mahometonų teologijoje. Šita sekta pasidarė per nepripažinimą prilikimo, mutazilitų gi vardą, vadinasi, atsiskyrusių, jos nariai gavo, kaip pasakojama, nuo to, kad jie išreikšė siek-tiek kitokią nuomonę sulyg tikinčių bedievių. Jų garsiausieji kalbiai buvo to laiko protuoliai ir mokslininkais, kurie domėjosi visokiai žmogaus pažinčiai ir stropiai mokinosi graikų filosofiją, idant tokiu būdu nvesti kelią prie mokslisko dogmatiskų klausimų tyrinėjimo. Jie tai įsteigė Kalam, vadinasi, moksliską dogmatiką, kurią paprastai lygina prie krikščioniškos scholastikos; bet, nors jie, kaip ir krikščioniškieji teologai, savo metoda perėmė nuo filosofų, jų įsieginius tasikas buvo visai kitas. Scholastikai stengėsi proto priparodymais masties akvavaidžius išteisinti bažnytinį dogmatą, jau tvirtai įsteigtą. Mutazilitai gi užėmė daug laisvesnį padėjimą ir tik aplamai norėjo pastatyti dogmatiką ant proto pradžių. Todėl juos visai teisingai vadino islamo racionalininkais; šnekėjo apie juos ir kaippo apie laisvamanius; vienok šitas paskutinis užvadinimas nors ir teisingas sulyg tulį šitos linkmės šalininkų, bet jokiū būdu negali buti charakteristika visai linkmei aburai. Kas ypatingai juos skiria, tai laisvas padėjimas, kurį jie užėmė sulyg Korano ir padavos; šitas iš pačių pradžių atskyrė juos nuo stačiatikių sunittų ir buvo priežasčia to, kad juos praminė eretikais. Kas atsieina padavos, tai jie rado joje daug ydų; perpasakotojų lengvatikybe, nesukaitymas prieštaravimus tarp atskirų perdavimų, siurkštų ir navyšką suoprotį apie Dievą, kuris yra išreikšiamas pačia suramėjusia antropomorfybe ir daug kitų dalykų. Paviršutinė tikrybės atžymybė, kurią remėsi geresnieji padavų rinkėjai (žr. augščiau) jiems rodėsi visai neužtektina, nes, kaip jie stengėsi parodyti, tarp pirmųjų akirejų galėjo buti ir tikri melagiai. Anot jų, kiekvienas turi iširti pats padavos turinį ir atmeti visa ką tą, kas nesutiko su Koranu, su kitomis ištikimesnėmis padavomis arba su protu.

Kas atsieina Korano, tai jie neabejojo apie jo originaliskumą ir jo turinį pripažino Dievo apreiška; bet šitame atsitikime jie kreipė savo opoziciją ypatingai prieš dievisko žodžio amžinumo dogmatą. Šitas mokinimas buvo remiamas paties Korano liudijimu, kuriame tulose vietose sakoma apie esančią pas Dievą paslėptą lentelę, bet jis, sutinkamai su mutazilitų suoprotiu, visai neturi buti skaitomas dogmatu. Dievobaimingi mahometonai turėjo neįpasakytą guodonę šventai knygai ir laikė ją bevik taip kaip fetišą, taip kad kartais skaitė amžiną net daiktinį Korano egzempliorių, su apdaris ir makštimis. Šitam pavydžiui buvo žydų dievinimas Toros; į paprotį įėjo vadinti bedievybe visoki išsitarimą prieš Korano tobulybę ar dieviškumą. Bet, kaip mutazilitai išdrysio ant to ir net privėdė patį chalfą Al-Mamuną priimti jų nuomonę, jog Koranas yra sutvertu daiktu, tasyk sunittai, palaikomi Achmed-Ibu-Ganbalu, turėjusio abelną guodonę, atsiskė priimti šita nuomonę ir drauge su juo buvo areštuoti. Mutazilitiskas mokslas potam buvo oficialiskai apšauktas valstybinu mokslu, bet miniose, delei priverstų jau priežasčių, jis nerado sau pritarities, nors ir gana čiupnus buvo priparodymai, jo apgynę jų teikiama. Jie sakė, kad dieviska apraiska buvo arba parašyta, arba atsiusta ant žemės reiskų balsų pavidale, vadinasi, stoji ir apsiereiskė laike.

Šitas mokslas buvo susirijime su mokslu apie dievybės ypatybes, kurių skaitlius paprastai siekė septynis, butent: gyvastis, pažintis, visagalybė, valia, gerdejimas matymas ir kalba; nors apie dievo ypatybes nesėkame nė Korane, nė padavoj, bet jis juose vadinamas dievu gyvu, visazinančiu ir tt., kas buvo paimta toji prasmė, jog dievas gyvas gyvasčia, viską žinas per pažintį ir tt. Dievas vadinasi teip ir kalbančiu, vadinasi, tokiu, kuris per amžius davė save pažinti suprantamū būdu. Mutazilitai gñijosi teipgi ir sulyg šito suoprotio apie amžinas ypatybes vieną dēlo, kad tulios šitų ypatybių turėjo antropomorfiską pobūdį, paskui dēdėl, kad, jų supratimu, amžinas dievas ir amžinos jo ypatybės butinai turi vesti prie suoprotio apie daugelį amžinių esybų, vadinasi, prie politeijybės. Tokiu būdu ne stengėsi Korano išraiškas aiškinti kitaip, šnekėjo apie tam tikrus padėjimus, kuriuose Dievas kartais buvo vienok jo esybė nepasiduoda jokiai permainai; bet kokį aiškinimą jie nebutų ėmę, vis jie atsiskaidavo pripažinti amžinių ypatybių buvimą.

Su ypatinga aitra stodami už dievisko esybės vienumą, mutazilitai nemazčiau stengėsi išdėti ant pirmos vietos ir jo teisingumą. Todėl jie su noru vadino save vienumu ir teisingumu žmonėmis ir visi vienodai atmetė prilikimą kaip is antropologiskos, taip ir is teologiskos pusės. Jei Dievas anot jų, deda žmonėms tam tikras doriškas (ar kitokias) priedermes, žadėdams žmogui bausmę ar dovaną (pragarą ar rojų), žiurint į tai, kaip jis pasielgs sulyg tų reikalavimų, tai dieviškasai teismas, išeinąs, kaip aiškiai matoma is tų pačių reikalavimų, is pačios dievisko esybės, reikalauja, idant žmogui butų duota pragamas patenkinti juos, vadinasi, idant žmogus butų laisvas savo mintyse ir darbuose. Šitas sanprotavimas privertė juos užsiimti teodicija ir šitame tai uždavinij jie atvėrėjo nepasidėdima sulyg klausimų apie bepročius mažais mirusius kudikius ir tt.

(Toliau bus).

Mabel Collins.

PER AUKSO ANGA.

Vertė J. Laukis.

mas, skausmas, kancia, nužudymas visa, kas yra miela ir branga, keliasi prieš išsigandusią sielą ir stabdo ją ties aleivenu pasisukimu. Kas šitos kibeliūs ten stato? Protas susispaudžia prie vaikiško dramatiško vaizdo, kurį tikejimininkas stato prieš jį. — Dievas leidžia Velnui kankinti savo sutvarus jų paibaignei gerovei! Kuomet ta pabaiginė gerovė bus atsieta? Savoka, šitan vaizdan paimta, leidžia pabaigą, galutiną tikslą. Nieko tokio nėra. Mes visi drąsiai galime sutikti su tuo; ant kiek žmogaus patirtis, protas, mastis, nuovoka, ar omė gali pasiekti bejeiskodama gyvenimo paslapties, tai visos apturėtos buitys rodo, jog takas yra begalo ir amžinumo negali buti užmerkta ir pataikaujančios sielos paversta į milijoną metų.

Pas žmogų, imant pavieniai, arba kaippo visybę, aiškiai yra dviguba sąstata. Aš kalbu aplamai dabar, žinodama gerai, kad įvairios filosofijos mokyklos skaldo jį ir dalina sulyg savo savotiškų teirijų. Aš noriu pasakyti šitą: kad is jo prigimties muša du dideli pajautos prieludžiai, dvi didelės spēkos jo gyvatą veda; viena padaro jį gyvuliū, kita gi padaro jį dievū. Joks žemės žvėris nėra toks žvėriškas kaip žmogus, kuris savo dieviską jiegą paveda savo gyvuliškai jiegai. Tas yra prigimta išėga, kadangi visa dvigubos prieigmties spēka yra tasyk sunaudojama vienoj pakraipoj. Tiesogus ir prastas gyvulys klauso tik savo omės ir negeidžia daugiau kaippo savo smaguomo mėguliū patenkimo; jis mažai atkreipia atidžios į kitų esybų buitį, išskyrus tiek, ant kiek jos daro jam smaguntą ar skausmą; jis nežino nieko apie nematomą žiaurybės mėguliū, arba kokius kitus žmonybės palinkimus, kurie turi savyje savo nuosavą patenkinią. Šitepos žmogus, kuris liekasi gyvuliū, milijonų kartų geriau gali gyvenimą apėpti už tikrą gyvulį ir tas, kas tikram gyvuliū yra nekaltu pasigėrėjimu, ne tramdomu savarankiskos doriškos matuoklės, yra jam nedorybė, nes ji yra daroma sulyg principo. Prieigiam jis šita vaga paleidžia visas savo dievisko esybės jiegas ir žemina savo sielą, darydamas ją savo jausmų verge. Sukaneikas ir perkeistas dievas patarnauja gyvuliū ir maitina jį.

Apgalvok tad argi negalima padėjimo atmainyti. Žmogus pats yra karaliūmis šalies, kurioje šitas įdomus reginys matoma. Jis leidžia gyvuliū paversti dievo vieta, nes toje valandogje gyvulys geriausiai patinka jo upiam karališkam įvaizdui. Tas visuomet negali trauktis; kam leisti trauktis ilgiau? Kolai gyvulys valdo, tolai bus atstiausias kancios dēl atmainos, dēl judėjimo tarp smaguomo ir skausmo, dēl noro ilgo ir smaguos fiziško gyvenimo ir skausmo, dēl noro ilgo ir smaguos fiziško gyvenimo. Ir dievas tarno vietoje tūkstanteriopai prisideda prie visa šito, padarydamas gyvenimą daug pilnesniu smaguomo astrybės, — reto, geidulingo, aistetiško smaguomo, — ir skausmo didybę, tokio aistraus, kad nežinia kur baigiasi jis, o kur smagumas prasideda. Kolai dievas tarnaus, tolai gyvulio gyvata bus aplobinama ir auganti vertėje. Bet tegul kralius panori apkreipti savo rumo prysakį ir varu nuvaro gyvulį nuo valstybės sosto atasteigdamas dievą dievystės vietoje.

E, kokia gili ramuma rumą apsiaucia! Viskas atsaimama. Asmeniskų lukesčių ar pagaidinų karščio nėra daugiau, nėra nei maisto ar nelaimės, nei smaguomo troškimo ar skausmo bijojimo. Tai lygiai taip, kaip didėji tyla užėnanti ant audringo vandenyno; tai yra lyg minkstas vasaros lietus puoląs ant išdeigintos žemės; tai yra lyg gilus klanas, rastas bodžiuose, troškiuose nedraugiškos girios labirintuose.

Bet ten yra daugiau kaip tas. Netik žmogus yra daugiau kaip gyvulys, nes jame yra dievas, bet jis yra daugiau negu dievas, nes jame yra gyvulys.

Sykį nuvaręs gyvulį į jam tinkamą vietą, į žemesnę, išvyti save turinčių didelę lygtol netikėtą ir nelauktą jiegą. Dievas kaippo tarnas tūkstanteriopai prisideda prie gyvulio smaguomo; gyvulys kaippo tarnas tūkstanteriopai prisideda prie dievo jiegų. Ir tik vienybėje, prideramame šitų dviejų jiegų santykių pas jį žmogus atsistoja kaippo tvirtas karaliū ir gali iškelti savo ranką ir pakelti Aukso Angos juostą. Kaip šitos jiegos netinkamai yra sutaikytos, tai karaliū yra tik vainikuotas gašlunas, be jiegos ir jo didenybė yra jam tik pašiepimu, kadangi nedievinčieji gyvuliū bent pažysta ramumą ir nėra draskomais nedorybės ir nusiminimo.

Tai yra visa paslaptis. Tas ve padaro žmogų stiprum, galingu, jiegum pasiekti dangų ir žemę savo rankom. Nemanyk, kad tas lengvai yra pasiekiamas. Neklysk, manydamas, jog tikejimiskais ar doras žmogus tą padaro! Ne. Jie vien duoda matuoklę, kelią, dēsnį, kuriais yra valdomas gyvulys. Dievas iš dalies yra priverčiamas jam tarnauti ir jis tarnauja, pataikaudamas jo tikejimams ir gavinamiems tikejimininko įvaizdams su augsta asmeniškos puikės prasme, kuri padaro doriško džiaugsmą. Šitos ypatingos ir kanoizuotos nedorybės yra daiktas per daug žemai ir žiauriai tikram gyvuliū, kurio vienintiliū įkvėpėja yra pati Gamta, visuomet šviežia yt austra. Nupuolęs žmogui dievas yra atkarus daiktas su nelemta tvėrybos jiega.

Pakilęs žmogui gyvulys yra neįpasakomas daiktas su savo didžiomis tarnybės ir stiprybės jiegomis.

Tu užmirsti, tu, kuris leidi savo gyvuliūnei

savipatai gyventi, tik sulaukylai ir laikomai tam tikrose ribose, jog tai yra didelė jiega, neatimama, tavo gyvenamo pasaulio, gyvulinės gyvatos dalis. Su ja tu gali pakreipti žmones ir veikti į patį pasaulį maž-daug jaučiamai sulyg savo stiprybės. Dievas, davus jam prideramą vietą, taip įkvėps ir ves šitą nepaprastą sutvarą, taip švies ir ugdsins jį, taip vers jį prie veiksmo ir savo padermės pripažinimo, kad tu drebėsi išvydęs galybę, kuri sužado tavyje. Gyvulys pas tave tasyk bus karaliū tarp pasaulio gyvuliū.

Tai yra seno pasaulio stebukladarių paslaptis, kurie vertė Gamtą tarnauti jiem ir daryti stebuklus kasdien jų pravartumui. Tai yra busimos žmonijos paslaptis, į kurią Lordas Lyttonas numojo mums.

Bet šita jiega yra pasiekiamą tik duodant dievui viršenybę. Padaryk savo gyvulį valdytoju savęs, o jis nenorės valdyti kitais.

UŽBAIGTINIS ŽODIS.

Uždaryta ir paslėpta pasaulio širdij ir žmogaus širdij yra šviesa, kuri gali apšviesti visą gyvenimą, ateitę ir praeitę. Ar-gi mums jos neįteikiojus? Tikrai kas-nors turi įieškoti. O tasyk gal jie pridės ką reikalingo prie šito menko masties trupinio.

Pabaiga.

S. K. Krukovskaja.

Chinija.

Dangiškosios ciesaorystės gyvenimo ir papročių vaizdeliai.

Su paveikslais

Vertė J. Laukis

I.

Chinų rubežius. — Vidurinė karalystė. — Kalnai ir mineraliniai turtai. — Upės ir kalnai. — Klimatas. — Augmenis ir guvuliai.

Didysis Siberijos kelias, nusitęsdamas bausim Siberijos plotu, sujungia Rusiją su jos artimiausiu kaimynu Azijoje — Chinais. Šito kelio nuvedimas palengvina susipažinimą su šita tolima ir akvya šalimi. — Chinai randas ant rytinio Azijos sausumos krašto, skalaujamo Chiniskomis ir Geltonomis jūromis; nuo šiaurės ir vakarų jie susiremia su Siberija ir rusų azijiskomis valdybomis, pietuose gi prancūziskomis. Chinų valstija sulig didumo (11-115.605 kv. varstai) užima trečią vietą*), c

*) Pirmą vietą sulig ploto užima Anglije su savo naujokijomis, antrą Rosija.

sulig gyventojų skaitliaus (361.500.000) ji yra pirmutinė valstija pasauly. Didžiule Chinų valstiją padaro: Mandžurija, Mongolija su stepu Gobi arba Samo ir tikrieji Chinai, arba Vidurinė Valstija, kaip ją kad vadina patys chiniečiai: jų mat manyta, jog jų šalis, tai viso pasaulio vidury. Chinų šalies gamta ir žmonės yra toki įvairūs, kad mes kalbėsime tik apie pačią Chiniją arba Vidurinę karalystę.

Vidurinė karalystė užima 4.004.650 kv. varstų. Tai yra tirščiausiai apgyventa šalis ant žemės rutulio (350 milijonų žmonių, vidutiniškai imant po 90 žmonių ant kvadratinio varsto; kaikiuose Chinijos provincijose, kaip va, ties žemutiniais Goango ir Jantsekiango tekėjimais, pamarinėse dalyse, aplink San-chajų išeina net po 300 žmonių ant kvadratinio varsto).

Chinija yra greičiau kalnuota, negu žema šalis. Kalnai randasi viduryj, vakaruose ir pietuose. Vakaruose kalnų sketeros yra augstesnės, rytų linkui jos žemėja ir pereina į lygumą. Šitų kalnų takai ir perėjimai yra neaugsti ir lengvai prieinami; jie leidžia pamarės gyventojams gabenti savo prekes šalies vidun. Chinijos kalnai turtingi visokiomis rudomis. Kalnuose randama geležis, varis, auksas, sidabras, cinas, švinas, brangieji akmenys, rubiniai, topazai, safirai, smaragdai, nefritai*), vietomis marmuras, su gyslelėmis.

*) Nefritas — akmuo, toks pat kietas, kaip deimantas, skaisčiai žalias spalvos. Nefritas atsitinka geltonos, baltos ir raudonos spalvų jis yra gaunamas upėse, ties kalnų apačia.

turinčiomis keistą išvaizdį. Nemaziau Chinija būdas ir lopetas iš bambusinių nendrių ir randama didžiausi, neišbaigiami kietųjų anglių klodai. Vienok tik vienoje Sečuane klodas užima nemaziau 250 tūkst. kv. varstų. Jai-gu anglis būtų imama tik is dviejų Chinijos provincijų, tai jos užtektų per kelis tūkstančius metų visam pasauliui. Bet chinai nemoka dar naudotis savo gamtiniais turtais. Pavyzdžiui, anglinių klodų išdirbystei jie vartoja dadas ir lopetas iš bambusinių nendrių ir šitie įtaisai atstovi jiems sudėtingas Europos inžinierių masinas.

Rytine chiniskąja lyguma teka dvi svarbiausios Chinijos upės — Goango ir Jantsekiango. Abi jodvi išteka is Tibetio kalnų ir teka vienon pusėn į rytus. Viduriniu savo tekėjimu šitos upės yra toli viena nuo kitos ir atidalintose kalnų retėziais. Bet šitose kalnų retėzijuose yra perėjimai, esanti gerai susinešimo keliais. Žemutiniu savo tekėjimu šitos dvi upės susiartina viena su kita ir įteka į Geltonąsias jūras.

Upė Goango chinų kalboje reiškia Geltoną, pašvęsta žemei, o Jantsekiang — Mėlyną, pašvęsta dangui, nors jodvi abi yra vienoda (Toliau bus).

nas tavorinių laivų buvo įdaužęs N. 18 į šoną.

Beveiklinio telegrafo žinią pirmas gavo Pere Marquette laivas N. 17. Kol davaziavo iki nelaimės vietos praėjo dvi valandos. Privaziuoti prie laivo nebegalėjo, laivas jau buvo besikėstantis ir už poros minučių su dideliu kriokimu pražuvo gėlmėse, palikdamas po savęs didelę duobę. Rėkimas ir klyksmas skęstančių žmonių pasigirdo Michigano vilyne.

Iš laivo N. 17 buvo nuleisti maži laiveliai; pirmas iš jų buvo pagriebtas baltos vilynės, kuri su didele galybe trenkė į laivo šoną ir sudaužė į šūpulus; du jureivai iš to laivelio tapo užmūsti ant vietos. — 17-o laivo jureiviai su dideliu pasivertimu ir karvėgiskumu gaudė skęstančius. Vėliau pribuvo pagalbon kiti laivai. Išgelbėta 33 žmonės — visi pasazieriai ir tik keletas jureivių iš 18 laivo. Aštuonioliktojo laivo oficerai ir jureiviai, norėdami, būtų galėję patį išsigelbėti, įsėdė į laivelius, bet jie pasvertė savo gyvenimą gelbėjimui laivo bei pasazierių ir pildė savo pareigas, iki juos su visu laivu neprarijo vilynės.

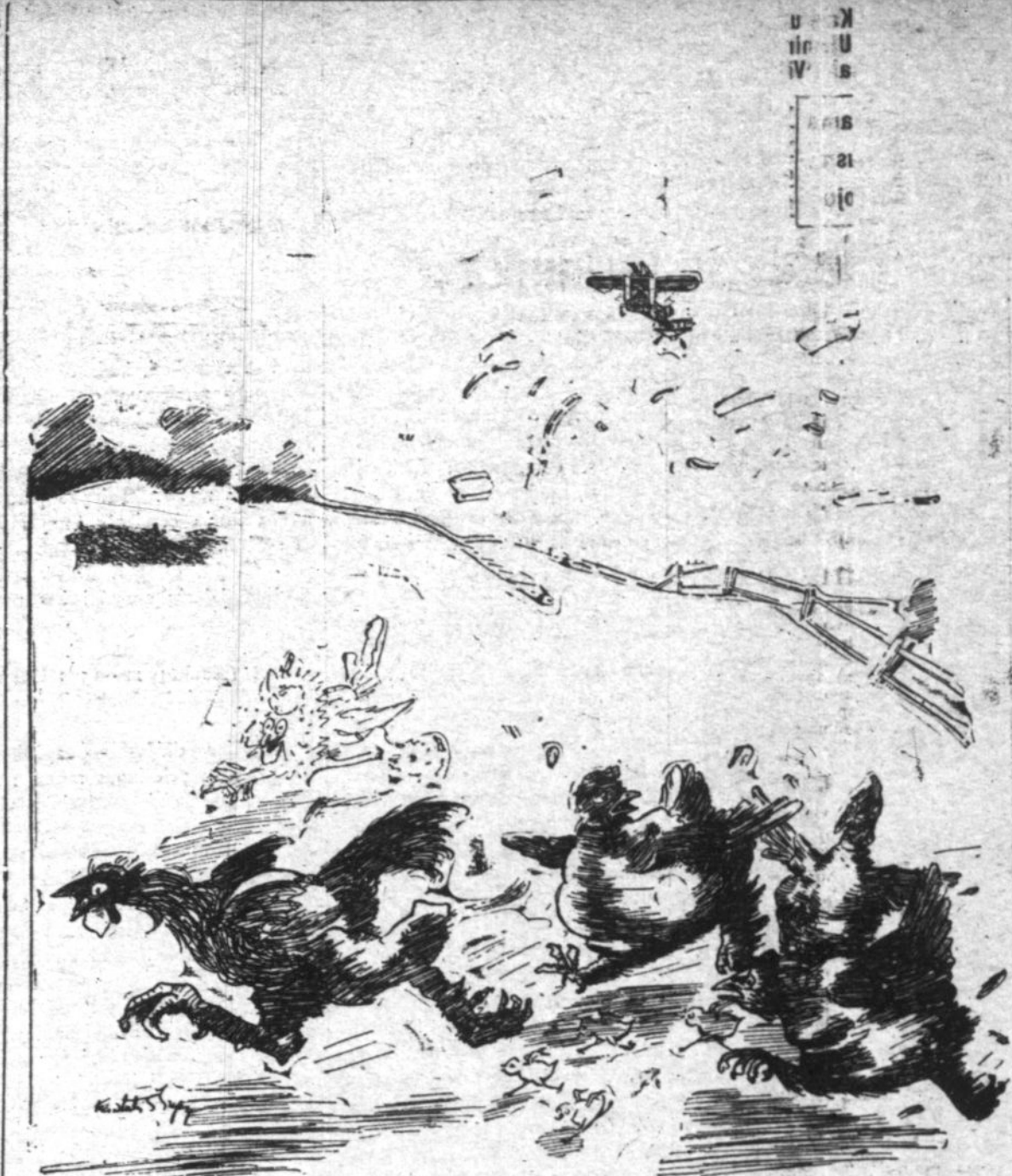
Iš Chicago's Lietuvių Gyvenimo.

Pirmoji „Ausros“ Draugijos prelektija bus 18 rugsėjo, 3 val. po pietų, Lietuvių Klube, 3149 So. Halsted str. Skaitys Kl. Jurgelionis apie scenos meną: deklamaciją, mimiką, žaidimą. Įžanga ir prelektija 10c.

„Ausros“ Dr-jos 1 kuopos, Valdyba.

„Darbininkų choras“, 11 d. rugsėjo Hull House teatre lošė B. Vargšo „Paskutinę Bangą“, bet to buvo pora monologų ir kelios deklamacijos. Pati drama (jaugų tą veiklą galima taip vadinti) yra labai silpna, veikimo gana mažai turi, ir tas pats neatsakantis išreiškimui atsitikimų, kuriuos autorius bandė perstatyti. Į šį veikalį Br. Vargšas sukiojo visą savo agitatyvą „jausmą“ taip, kad net juokingai išrodė. Čia nei vieno nėra „darbininkų judėjimų“ priešingo, nežiūrint ar jis yra žem-sargis, oficerius arba „plikponis“. Bet jau lošimas, anot priežodžio, buvo staciai kaip „nuo datų gėlimo“. Lošėjai savo roles buvo išsimokinę kaip vaikai poterių ir kaip poterių atbambėję, be jokio jausmų ir be mažiausio įsiginimo. Visi lošė blogai. Tik vienas J. Petratis (žem-sargis) dar truputį buvo geresnis. Kazys studentas, turėjęs būti herojum, pasirodė kaip kalbant manekenas, be jausmų ir be tikimo savo vieton. Kalbėjo vien tik todėl, kad parodyti, jog taip kninguteje yra parašyta. Jo tėvas Dulevičius tokiu pat pasiepiantiu, šiurkščiu balsu išreiškė neuzsiganedimius ir šimptinį. Pašnekėję apie darbininkų judėjimą jie perstatė kasi-pozę, kurioje du girtu baidardam tik-ką nesigriebia ir plaukus. Butvilas visą laiką žiūrėjo į savo kojas, tarsi bijodamas, kad kas jo akių nepamatyti. Seimyninkė, Varasauskiūtė, 50 metų amžiaus, išrodė ne senesnė kaip 20 metų. Gėdas, oficerius, buvo tikras krapailas. Sakydamas savo pačią: „aš tave myliu“, išrodė turtum būtų sakęs „šalin, nenaudėle!“ Išleidamas iš savo triobės vestų kareivių mušti darbininkus paliko ant stalo kepturę, o kada atnešė į triobą nušautą Oną, oficeriaus pačią, Kazio seserį, o Dulevičius dukterį, oficerius pirmiausiai išsiėmė skeptaitę, gerai nusišnypstę, skulptatę įsidėjo į kišenį, dar truputį pasidairė ir kai atėjo eilė jam išreikšti savo gailę, kaip parašyta kninguteje iš kurios išmoko savo žodžius, priėjo artyn, atsargiai pritupė ir užsiėmęs rankom akis pradėjo sakyti „Onute“ — juokiantis tonu. Šiam atlikus savo, Dulevičia parašę, neva verkti, neva kvatoti. Kiti irgi taip verkė, jog sunku buvo pasakyti, ką jie daro: ar verčia ar juokias.

Volner šiaip taip atpoteriuo savo monologą paimitį iš „Dagio“, vardu „Draugas“. Rajakaitė deklamuavo „Piktą sėklą mes išaukim“, bet užbaigė pasakius apie penkias cilutes, nes daugiau negalėjo atsiminti. Augustinavičius, lošęs Kazį, sakė monologą „Ar vesti ar atsimesti“, bet taip jam menkai sekėsi, kad nuolat klausė

Aeroplanas yra geras išradimas vietoj iš rugių baldyti. Tik pažiūrėkit, kaip jos užmačiusios aeroplaną, bėga.

reziseriaus, kas reikia sakyti toliaus. Tvarka buvo visai netikus. Perstatymą nutęsė daugiaus pusvalandį po pažymėtam laikui. Kol atidare balkoną, žmonės turėjo stovėti apie dvidešimt minučių ir laukti.

Perrėdė stiklu savo pačią vidurius. Darbininkų šventės dienoje, 5 d. rugsėjo, pas P. Vaivada, gyvenantį ant Austin Av., So. Chicagoje, buvo susirinkę svečių ir prie šitų gėrimėlių linksminosi. Beilinksminant, apie 9 val. vakare, Vaivadas truputį lyg ką nužvelgė. Mat jam pasirodė, kad tūlia ponas Vincas Gedminas ir ponas Vaivadienė kur ten pranyko. Su bonka rankoje įėjo į miegamąjį ir ten tikrai atrado pranykusius nepadoriam padėjime lovoje. Gedminas gavo bonką ir sonus, o moteris taip buvo pavaisinta bonkos stiklu, per vidurius, kad policija ją nugabeno į ligonbutį. Ponas Vaivada ir Gedminas tapo įtūdytas į kalėjimą.

„Ausros“ Amatų Mokyklos Kom. Mas-Mingus buvo 10 rugsėjo, Mark White Square. Susirinkime buvo kalbėtojai: J. P. Vankala, K. Šliupas, J. Ilgaudas, Jonikis, Hertmanavičius, Dr. Graičius, Mikolaitis ir Mišėika, susirinkimo vedėjas. Kalbos buvo apie tokios mokyklos naudingumą. Mokyklai jau yra paskirti mokytojai ir yra pora dešimčių mokinių.

Dr. Kulis metus viešėjęs Europoje sugrįžo atgal į Chicago. Jis su savo motere applanė žymesnius Europos miestus, buvo ir Lietuvoje.

K. Balcičius sugrįžo po vakacijų į Chicago jau vedęs.

VISI TURI PROGĄ, BET NEVISI NAUDOJAMĖS.

Tankiai girdėt lietuviai mažiau apsišvietę išmetinėja apsviestiesiems sakydami: „Kaip mums vargdieniams sunku gyvent: — dirbi, dirbi, prakaituoji visą dieną tik už \$1.50, arba dar už mažiau, vos gali pragyvenimą padaryti... Taip širdies neskaudėtų, jaigu vieni lietuviai vienodai uždribūt, bet su mokytais nesulysytins, jie visi uždėk piningus ima. Štai, Jonas Čebatas, ant vieno šipo važiuo į Ameriką, vos į 14 dienų perskaitė maziulinkę kningutę apie Katrę ar Aleną. Pabuvo čia porą metų, insisuko į kokią spaustuotę ir dirbo ten ir ima net 15 dol. savaitėjį!

Arba Kazimieras Kulbokas; su juom Lietuvoj sykį ėjom pas daraktorius ir jįsi mažiau mokėjo, nes aš tris sykius perėjau „lemen-torių“ ir jau ant kantiųkų vieną puslapį buvau pramokęs, o jis tik vieną „Lementorių“, o dabar susilygink su juom, tapo net policmanu, o jau angliškai, tai kaip fedą krenta.

Broliai! Mes negalime išmėtinėt apsviestiesiems už mus, negalime skūstis, nei jiems pavydėt mokslo, bei uždario, nes mes pačieji kalti.

Jūsų draugai, su kuriais atvykote į Ameriką, vienokio buvo mokslo su jumis, bet jie, matyt, žinojo, kad tik skaitymu išsilavinimo žmogaus protas, jie žinojo, kad tik kningos ir laikraščiai yra pirmu šaltiniu įgyti mokslo ir neapsigavo. Atvažiuavę Amerikon, kad ir padėkim į Chicago, rado užgadinimą savo troškimams, jie džiaugėsi, atradę apsviestiesius lietuvius, džiaugėsi radę mokslišką draugiją, turinčias kningynus ir laikraščius.

Ar nelaiskas visiems atsikelti iš to miego? Kodėl rugioji ant apsviestiesnių. Tu savo draugams nedavei skaityti, tu persekiojai juos, tu nenorėjai nei žinot, ką jie skaito? Ir be abejonės, kai butum turėjęs norą skaityti kningas, nesakytum dabar su pavydumu, kad tavo draugai skaitė apie Katrę ar Aleną. Tu ir dabar toks jau esi kaip pirma, neteko neskaityti, nieko nesimokini, dar ir kitiems pavydi. Pravardžiuoji savo draugus, vadini juos „Dzonas, Calis!“ Atmink, jog nežengiant pirmyn, kiekvienas daiktas stovėdamas ant vietos, nyksta, taip ir tu lietuviai, gyvendamas Amerikoje, jei nesėk žengiančius pirmyn draugus, atsilikai, jie pakilo augščiau, o tu stovėdamas ant vietos, pamiršai ir tą ką mokėjai, net savo draugų tikrus vardus. Gyveni Chicagoj, jau apie 10 metų ir neperskaitė nei vienos kningutės? Tu nežinot, jai, turbūt, kad netoli yra du, gal didžiausi visoj Amerikoje lietuviški kningynai. Vienas kningynas ir skaitykla jau bus metai kaip įrengtas — Lietuvių Klubu. Gal sakysi, kad neseniai uždėtas, tai negirdėjai apie jį, nors laikraščiai nesųkį rašė apie jį. Bet ar negirdėjai apie Lietuvišką Tautišką Mokslišką ir Pašalpinę Draugiją Simano Daukanto? Jį uždėta 12 d. lapkričio 1893 m., ta draugija jau 17 metų gyvuoja ir yra viena iš didžiausių draugijų Chicagoj. Turi puikų kningyną, telpinantį 600 egz. visokio turinio kningų, kurias duoda skaityt kiekvienam lietuviui. Kas nori skaityti, turi asabiškai atsisaukt pas vieną iš draugijos kningų, jų adresai: 1) Petras Žmuidzinavičius, 913 — 32 St., 2) Jonas Janulevičius.

Simano Daukanto draugijos kningų,

gais, atsisaukusiems su mielu noru patarnauti, štuos kningas, kokias tik kas norės.

Siemet Simano Daukanto draugija padidino savo kningyną šimtu egzempliorių naujesnių kningų, davė atspaudint naujus katalogus, kuriuos galite gaut ir iš jų persitirkinisite apie didumą Simano Daukanto draugijos kningyno.

Tai gi, broliai-lietuviai, pabuskit ypač kurie sakot: puse anžiaus pragyvenau be skaitymo, tai ir dabar nereikia keltis! Pabuskit ir tie, kurie pavydite apsviestiesiems lietuviams, jųjų mokslo, garbės ar uždario; pabuskit ir tie, kurie mokslišką draugiją šmeiziate begėdiškai! Su pagalba kningų ir laikraščių, nukratysite nuo savęs samanas tamsybės, kurios baigia est gal ir gerą lietuvišką sielą. Rašykites prie draugijų ypač prie apsviestiesnių draugijų, tasyk nereiks kitus už jus atsilikimą kaltint, nes suprasite patį, kad visiems yra proga išsilavin, tik ne visi iš progos naudojasi.

Simano Daukanto draugijos kningus, P. Z.

NAUJI RASTAI.

M. Biržiška, Antanas Klemen-tas, Lietuvių rašytojas XIX-ojo amžiaus. Perspausta iš „Lietuvių Tautos“, Vilniuje, 1910. Kaina 50 kap.

Apie A. Klementą iki šiol nieko beveik nebuvo girdėję. A. Klemento niekad nespaudinti rankraščiai dabar yra patekę L. Mokslo Draugijos archyvan. Pasinaudodamas jais, M. Biržiška parašė ištyrinėjimą apie šitą vienalaikį su D. Poška lietuvių rašytoją.

Lengvutė Lietuvių Istorija. Parašė A. Agaras. Išėjimo (!) A. M. cijauskas. Ryga 1910. Mažučio formato 88 pusl., Kaina 25 kap. Istorija labai trumpa. Svarbiausiomis istorijos gadynėms pavesta vos po porą puslapių. Istorikuose varduose ir net faktų išdėstymuose ne mažai klaidų. Prie-galo pridėti „žvilgtelėjimas į lietuvių raštą ir dailę“, kuriame su-rašyta garsiausių lietuvių rašytojų vardai. Autorius neužmiršo ir sa-vęs ir ty garsiausių skaičių įrašyti, nors apie jį beveik niekas iki šiol negirdėjo.

Žmonės. Drama 3-jose veik-mėse. Parašė Br. Vargšas. Kai-gna 15c. Chicago, Ill. Turto ir spauda „Lietuvos“ 1910 m.

„Draugija“ NN. 42—43. Tu-rinys: M. Gustaitis, Tėvynės rau-da (eilės), Trių gyvenimo keliai

(eilės), M. Vaitkus, Vasaros va-karas (eilės), P. Krageas, Lazdy-nų Peledos veikalai. — Rašytojas labai augstai vertina Lazdynų Pe-lėdą skaito jį didžiausiai talentuotą lietuvių beletristę. Nuomone ga-na klaidinga. Lietuviai turi ra-šytojų daug daugiau parodiusių talento, negu Lazdynų Peleda. O teisingai sakant, tai mes visai ne-zinome ar Lazdynų Peleda turi nors kokį talentą; ji pati vos mo-ka plunksną pavadžioti, o jos apy-sakų sumanymai gauna geresnį ar menkesnį literatškąjį indirimą, žiūrint pagal to, kokia redakcija juos sutaiso. — Pr. Darydaitis (univer. stud.) Problema apie Kristų. A. Jakštas. Kur-gi išga-nymas? (polemika su kun. Sepe-čiu). Prof. kun. K. Sautys. Ap-skritis socialinio klausimo supra-timas, Dagilėlis 1410—1910 (ei-lės), Kun. A. Juozapavičius, Vys-kuopo Merklio Giedraičio grabo įjėskojimas ir to įjėskojimo rezul-tatai. J. M. Naujas Seinų vysk. Ant. Karosas. Iš bažnyčios gyve-nimo. A. Jakštas, Lenkų ir Rusų spauda apie Lietuvą. Bibliografi-ja ir kritika. Lietuvių spaudos tu-rinys ir k.

Jednodniówka. Wiedza społecz-na. Wilno. Rok 1910.

Laikraštį „Wiedza“ valdzia su-stabdė, taigi vieton „Wiedzos“ nu-meria dabar išleista ši „Jedno-dniówka“, kaip atskira kningutė.

„Visuomenė“ N. 6. Turinys: M. Baltasis, Apie „Ausrinę“, M. B-ka, Lietuvių literatūra Vil-niaus universiteto metu (Tas), A. Iš Lietuvos „Kultūrinimo“ isto-rijos (Tas), Silkinis Lyg ir ap-žvalga. J. M. Angliakasių apskri-tyje, vienaveiksmis scenos vaizde-lis (Sermukšnis vertimas). S. D. Apie S. Čiurlianienės „Lietuvoje“.

„Dagis“ No. 9

JUOKELIAL

Mokytoja. — Ką reiškia Kri-staus žodžiai į Petrą pasakytį: „Nuo šio laiko gaudysi žmones“?

Vaikas. — Manė skirti jį į po-licijantus. („Katalikas“).

— Mano drauge, tu esi asilas. — Bet aš noriu paklausti, ar aš esu asilas dėlto, kad aš jus draugas, arba aš esu jums drau-gas, dėlto kad esu asilas. („Jugend“).

— Tai-gi pirkk iš manęs šitą lagaminą.

— Kas man iš jo?

— Na-gi, jai keliausi kur, tai galėsi padėti į jį kelnes, ploščių.

— Tai tu manai, kad aš be kel-nių ir be ploščiaus galiu važiuoti. („Jugend“).

Dailininkas. — Dabar nuneškite mano brožą į parodą; aš būkui atsargus, nes dažai dar neuždži-uvę.

Tarnas. — Nesirūpinkite, mano sernėga jau sena. („Kaimynas“).

— Tu savo vietą gavai per „pi-giją“ politiką.

— O, jį man ne pigiai kaštavo.

Sanus. — Kas tai yra svietis-koji gudrybė?

Tėvas. Svietiškoji gudrybė, ma-no sūnau, yra geriausias žinojimas visų ydų, kurias turi mūsų kaimy-nai. („Montr. Star“).

APGARSINIMAI.

PRIEPUOLIUSE.

Kiekviena šeimyna turi būt vi-suomet prisiręgusi sutik priepuo-liui ir turi žinot, kokią reikia duoti pirmiausia pagalbą. Vienas ge-riausių vaistų tokiuose atsitikimu-se yra Trinerio American Elixir iš kartaus vyno, nes jis greitai su-žadina organų veikimą ir draug sustiprina vėsi. Jis padidina gy-venimo spēkas ir kraujo cirkula-ciją, pastiprina nervus. Žmonės netekę apetito, nusiminę ir nega-lintys dirbti, galės persitirint, kad Trinerio American Elixir iš kar-taus vyno yra pasitiktinas vaistas. Išbaluos ir sergaliojančios moteris

turi irgi jį vartot, nes jis gamina naują gerą kraują. Jis yra labai geras visokioms skilvio ir žarnų ligoms gydyti. Vartokite jį kaip pirmą pagalbą, kai tik pastebėsite, jog pradėtat nustoti apetito, silpstat, ar įvaigsta jums galva. Vaistų sankrovose. Jos Triner, 1333—1339 So. Ashland Av., Chicago, Ill.

SIMANAS KVIETKAUSKAS

„LIETUVOS“ KELIAUJANTIS AGENTAS.

Simanas Kvietkauskas keliauja valstijose Illinois ir Wis-consin, užrašinėdamas laikraš-čių „Lietuvą“ ir priiminėdamas už jį prenumeratą. Jis turės nuo laikraščio „Lietuvos“ išleistojo A. Olšewskio rašytą paliudijimą ir kvitą, pagal ką galėsite jį pažinti, kad yra mūsų užtikrinto agentu ir galėsite drąsiai jam duoti piningus ant prenumeratos, kningų ir kitokių tavorų, nes mes už jį atsakome.

Simanas Kvietkauskas taipgi yra agentu ir mūsų štoro, The Bridgeport Clothing Kompanijos. Jis turės su savim sampelius tūlų mūsų štoro tavorų ir kas tik ko reikalaus galės per jį užsiaikyti, o mes viską prisigsime. Mės savo štoro tavorus gvarantuojame, kad bus toki, kaip mūsų Kata-lioguose aprašyti. Jaigu gavę juos rastų kitokių, tegul sugrąžina, o mes jam piningus sugrąžinsi-me.

KSAYERAS STRUMSKIS „LIETUVOS“ KELIAUJANTIS AGENTAS.

Jis lankosi valstijose Connect-icut ir Massachusetts ir turi mūsų paliudijimą. Pas jį taip-gi galima užsirašyti „Lietuvą“ ir duoti pi-ningus ant tavorų Bridgeport Clothing Storo, o mes viską pri-sigsime ką tik pas jį apsisteliuo-site.

A. Olšewskis „Lietuvos“ Išleist.

Draugijų Reikalai.

LIETUVIŲ RATELIO SKAITYKLA

3149 So. Halsted St. Chicago,

Atdara šioms dienomis ir valan-domis:

Užtikrininkis ir ketvergais nuo 7 val. vak. iki 9 val. vakaro; subalo-tus nuo 7 val. vak. iki 10 val. vak. Sekmadieniais (nedėdiediais) nuo 1 val. dienų iki 6 val. vakaro. Skaityklą randasi visli lietuvių laikraščiai ir kningos. Skaityti gal-ma pačiam kningyne ir namo nesi-mi.

24-tas PASILINKSMINIMO BALIUS rengiamas Jaunų Amerikos Lietuvių Pasilinksmimo Klubu. Atsisub ne-dėlio, 18 d. rugsėjo (Sept.), 1910 m. Prešheit Turner svetainėje, 3417 So. Halsted St. Prešheid 8 val. vakare. Muzikė prof. Klefer. Įžanga 25c. ypatal. Užkvičia visus Komitetas.

Tėv. MYL. DR. 119 KUOPOS SUSIRINKIMAS.

Draugai! kenosheleini! 18 d. rugsėjo Sv. Petro salėje at-albus 119 kuopos T. M. D. mėnesinis susirinkimas tuo po sumos 11% val. telksitės visi pributi ir atsiveisti draugus norintūs įstoti į T. M. D. sąnarius. Susirinkimas atsisub sy-kiu su S. L. A. 212 kuopa. Sekr. Kas. Balcičius.

PIRMAS DIDELIS IR IŠKILMINGAS BALIUS.

Yra rengiamas draugijos Tėvynės Lietuvos, Mylėtojų, nedėlio 18 dienų rugsėjo, 1910 m. Jono Baupos sve-tainėje, 8430 Vincennes Road. Ba-vas prasidės 4 val. po pietų ir tęsisi iki vėlyvų nakties. Įžanga 25c. po-ral. Draugija kviečia visus jaunus ir senus, mažus ir didelius ateti į tai balių. Tai bus pirmas balius prie užbaigiant vasarą. Kvietkiam atis-lankyti, bus skrajojanti pačia. konfeti ir k. Įžanga 25c. Kvietkiam Komitetas.

SOCIALISTŲ PARTIJOS CHICAGO'S

Latvių skyriaus teatinė grupė at-dengs 1910—1911 metų teatinį sezo-ną sekmdienį 25 rugsėjo 1910 m. Valstos C. E. P. S. salėje, 1126—1128 W. 18 gatvė, A. Kosorotovo drama-tiškąjį veiklą 4-uo veiksmėse „Pawa-sara plumbi“. Valdymas nuo 3:30 po piet. Salis atsidarys nuo 2:30 po piet. Salis Latvų Socialistų orkestra. Pertrankos bus skrajojanti pačia. konfeti ir k. Įžanga 25c. Kvietkiam Komitetas.

PRAKALBOS! (Su stereoskopikais paveikalais, de-klamacijomis, muzika, etc.). Ren-giamos 114 kuopos T. M. D. (Nau-dai „Ausros“ Amatų Mok.), nedėlio, 18 d. rugsėjo (Sept.). Prasidės 7:30 val. vakare M. J. Sullivan svetainėje 202 W 47th St. art. Wenthworth Av. Įžanga vyrams 15c. Moterims ir mer-šioms dovana.

Vakare bus rodomi paveikalai iš pa-minėjimo laiko kovos ties žalgiriu. Taipgi bus rodomi paveikalai iš hy-gienos arkles, kuriuos aiškina dr. A. L. Graičius. Kiti kalbėtojai, tarpe ty pp. K. Mikolaitis, P. Elmontas ir J. Ilgaudas aiškina įvairius gyvenimc-reikalus bei keliama klausimus, kas bus interesinga kiekvienam žmogui paklausti. Apart to bus seros de-klamacijos, muzika ir t. t.

Visus lietuvius ir lietuvaites širdingai kviečiame atsilankyti kuoatkil-ingiausiai, o užtikriname, kad iš-girsite daug naudingų ir reikalingų Jums dalykų. Kvietkiam Komitetas

PADEKAVONĖ.

T. M. D. 58 kp. mieste Grand Ra-pide, Mich. tarlam širdingai svei-ki, aktoriams lošusiems 4 rugsėjo de-nų 1910 m. „Velnias ne boba“ ir „Nen-mezgamas mazgas“. — Pp. Juozas ir Rokei Šlikams, P. Glienel, F. Beli-niui, J. Demeliui, Z. Urbonavičiui, J. Bosasariui, M. Belianitai ir K. Gapiui, taip pat už duetą p. M. Di-neviciutei, choro vedėjui G. Beli-niui, deklamatoriui P. Ostrauskintei, muzikos vedėjui Valentui, teatro ve-dėjui J. Garasui, tvarkos vedėjams ir kuopos viršininkams pp. R. Pailas-tai ir Leonui Braskui, P. J. Il-gaudui už geras ir gražius plakatus ir tiketus, vyry chorui, kvartetui ir visai publikai už dailivimą teatre ir už priėjimą mūsų kuopai.

T. M. D. 58 kuopos Komitetas. P. S. Taip pat taru ačiū visiems lošėjams, už klausymą ir gerą atloš-mą o visai kuopai už meno rėmimą. J. Garupia.

352 Hamilton st., Grand Rapids, Mich.

Pajieškojimai.

Pajieškau savo brolio Antano Ju-rasko. Paelna iš Kauno gub. Rase-nių pav. Kvedainių parap. 8 metai kaip Amerikoje. Pirmiau gyveno Chicagoje, Ill. Dabar netinau kur. Duokite žiniją šiuo adresu: Kas. Juraska, 518 Maxwell St., Chicago, Ill.

Pajieškau Juozapo Kuokšto, 13 me-tų Amerikoje, pirmiaus gyveno Spring Valley, Ill.; paelna iš Kauno gub. Šiaulių pav. Gruzdžių val. Normal-čių kaimo. Jis pats ar kas apie jį žinotų teiksia pranešti man šiuo ad-resu: Martin Kuokštas, 2446 Carman Av., Chicago, Ill.

Pajieškau savo moteries Petronė-lės Valavienės (po tėvalų Jusaitų), 6 diena liepos išvažiavo neži-na kur, palikus vyrą ir sūnų dviejų metų. Paelna iš Šiaulių kaimo, Ilgavos parap. Naumiesčio pav. Še-vaikų gub. Kas duos žiniją apie ją, kas \$10 dovana. Meldžiū pranešti šiuo adresu: Jurgis Valavičius, 10530 Curtis Av., Chicago, Ill.

Pajieškau savo brolio Jurgio Brie-delio. Kokie tris mėnesiai atsigalį jis gyveno Chicagoje; dabar nežinau kur jis dingio. Jis pats ar kas kitas teik-sis duoti žiniją adresu: Mikodimas Briedelis, 2219 W 23 Pl., Chicago, Ill.

Pajieškau savo brolio Vincento Gir-kunto. Jis paelna iš Kauno gub. Raseinių pav. Jurbarko miestelio, apie 5 metai Amerikoje; gyveno Chi-goje, Ill. Jis pats arba kas kitas tegul duoda žiniją šiuo adresu: Marijona Girkauskaitė, 4617 So. Marshfield Av., Chicago, Ill.

Pajieškau savo draugo Jono Kul-zino. Prašau duoti žiniją adresu: Jurgis Vasilovas, 721 Buena Vista Pl., Chicago, Ill.

Pajieškau savo dėdės Pranciško Milgaudis, rasei Frank Miller, 10 metų atgal gyveno Pittsburg, Pa. is ten persikėlė į Albert W. Virginia. Paelna iš Kauno gub. Raseinių pav. Labardžių val. Dugliskų kaimo. Mel-onėkite duoti žiniją šiuo adresu: Kas. Balvika, 3530 Grove Av., Chicago, Ill.

Pajieškau savo tėvo Indorlaus Jo-manto ir draugo Ignaco Norviko, abu paelna iš Kauno gub. Telšių pav. Telšėlių parap. Pirmiau mie-tilo. 3 metai kaip Amerikoje; pir-miauis gyveno New Yorke, dabar ašinau kur. Meldžiū, kad jie patis ar kas kitas duotų žiniją šiuo ad-resu: Pranciškus Jomantas, 23 Marion St., Cambridge, Mass.

Pajieškau savo dviejų dėdų Ste-pono ir Mikolo Gegučių paelna iš Oranų kaimo. Pusošto parap. Panevėžio pav. Kauno gub. 20 metų kaip Amerikoje, norėdau žinoti ar jie yra gyvi ar mirę. Pajieškau taip pat draugų Kazimierą ir Jurgio Ba-beniškį, visi iš Naujamiestio mie-stelio, to paties pav. ir gub. o taip jau ir Pranciškus Virvyčios, 3 metus gyveno Elizabethport, N. J. Jaigu kas žinotų apie juos, ar jie patis malonės duotų žiniją šiuo ad-resu: Tadas Šurnys, 2100 W. 24 St., Chicago, Ill.

Pajieškau savo dviejų seserų: De-micelės Antanavičienės ir Veronikos Antanavičienės (H namų Petkytės). Gy-veno jos kuzinkur apie Oklahoma. Paelna iš Kauno gub. Raseinių pav. Vilduklės parap. Ardiškų kaimo. Telkkitės duoti žiniją šiuo adresu: Monika Montskaitė, 4633 So. Wood St., Chicago, Ill.

Pajieškau Dominiko Suravičiaus, Gardino gub. Svidvickio miestelio, suakė negali vaikų išlepti. Ne-ritau žinoti, kur jis yra. Prašau duoti žiniją šiuo adresu: Motiejus Suravičius, 82 Eldridge St., New York, N. Y.

Pajieškau Joną Janulevičių, ket-virti metai iš Maskvių. Antana An-tanavičių, Jono Voverę, neseniai tre-tį kartą atvažiavo į Ameriką, ir Vin-centą Petruskėlį. Visi jie gyveno Ryzeko, Surovoro gatvė N. 64. Vist Kanno gub. Meldžiū duoti žiniją šiuo adresu: Jonas Mikolaitis, 1092 Van Buren St., Chicago, Ill.

Pajieškau savo brolio Mikolo Jau-
tuilko; jis pats iš Kauno gub. Pa-
nevėžio pav. Vabalninkų parapijos. Guo-
ditiu kaimo. 2 mėnesiai kaip iš Lietu-
vos. Turis svarbų reikalą. Mel-
ditiu duoti žiną šiuo adresu:
Jonas Jautelis,
369 E. Kensington av., Kensington, Ill.

Pajieškau savo draugo Vincę Ja-
nuilko, Kauno gub. Utenos pav.
Bajoriško vištelio. Pirmas gy-
veno Pittsburg, Pa. Turis labai
svarbų reikalą. Melditiu duoti žiną
šiuo adresu:
Jur. Sukis,
1199 S. Superior St., Cleveland, Ohio.

Pajieškau savo vyro Pilypą Grig-
liauską, Kauno gub. Telšius pav.
Plungės parapijos. 5 metai kaip Ameri-
koje. Aš nuo 8 kovo mėn. dienos esu
atvažiavęs ir niekur jo negaliu su-
rasti. Tai jaučiu kas apie jį žino
būkite malonus man pranešti šiuo ad-
resu:
Domiecia Grigaliauskienė,
1456 So. Canal St., Chicago, Ill.

Pajieškau savo švogerio Petro La-
davičiaus, pats iš Kauno gub. Pa-
nevėžio pav. Dainavos apskr. Girė-
jų gyvenimo. Holton, Mass. Melditiu
kas apie jį žino arba jis pats teđu-
da žinią šiuo adresu:
Motiejus Užuobas,
52 Seymour St., Pittsfield, Mass.

Reikalavimai.

Reikalauju gėrų krautių moteriš-
kam darbu, mokėstis gero ir teisingo
vyro už sąžiną dirbtuvės.
Reikalauju mėsos ir gėrų.
Reikalauju mėsos ir gėrų, kad
galėčiau prižiūrėti darbu.
Kreipkitės ing. ofis.
Paul Straus, Lietuviška dirbtuvė,
1400 W. Harrison St., Chicago, Ill.

Reikalauju laimo vaikino, bučernio
mokantį darbą, arba ir norintį mo-
kintis to amato. Gali atvažiuoti arba
kreipiesi laišku:
Joseph Atkinson,
Broc. & Market, Steger, Ill.

Reikalauju darbininkų merginų ir
vyrų, American Can Co. 29 & Canal
St. Nuekite ir ryte apie 7 valandą.

Reikalingas ir ofisų jaunas Lietuvis,
mokantis rašyti gramatiškai lietuviš-
kai ir lenkiškai. Butį gerai kad mo-
kėtų maskoliškai ir šiek tiek angliš-
kai, bet tai nėra būtina. Tegul atsi-
žvelgia ypatiskai arba raštu į Pa-
džiūno Banką, 2334 So. Oakley Av.,
Chicago, Ill.

Reikalinga gera lietuvė ar lenkė
mergaitė naminiam darbu. Nereikia
virti nei rūpintis plauti. Geri namai
gerai apdaryti.
A. Rubenstein,
2417 Harrison St., Kansas City, Mo.

Reikalaujam moteriškų siūti ran-
dom. Darbas ant visados. Reika-
laujan gėrų presei ir moteriškam dar-
bu. Kreipkitės adresu: 1400 W. Har-
rison St., Paul Straus.

Reikalinga 10 užbaigusių, sluvų
rankomis bei stryguotojų, 15 sluvų
moteriškų dirbusių. Kreipkitės į
Unity Skirt Co., 299 State St., Room
606.

Ant Pardavimo.

Parsiduoda Lietuviškas salūnas ant
Cana gat. prieš fabriką. Liga
parduoti labai pigiai. Randa tik
\$12. Prie salūno yra 3 kambariai.
Talpi parsiduoda Barzdasuktykla
visai pigiai ir labai gražioje vietoje.
Suzinokti 1112 S. Canal gat., Chi-
cago, Ill.

Parsiduoda buėrnė ir groėrnė
geroje Lietuvių lenkų apgyventoje
vietoje, bėrnė gerai išdirbtas. Ar-
klis, vežimas ir visi įrankiai. Pir-
kė nesigraudina.
P. Geister,
4845 W. 14th St., Grand Works, Ill.

Pigiai ant pardavimo puiki barz-
dasuktykla Lietuvių apgyventoje vie-
toje, bėrnė gerai išdirbtas. Pardu-
vimo priežastis — kitas bėrnė. Krei-
pkitės adresu: 4500 Hermitage Av.,
Chicago, Ill.

Parsiduoda pigiai trijų kambarių
naminė rakandai, visi veiki namai.
Apiešiti norintiesiems ir kitur pri-
buvusiems geriausia pradėję gyventi-
mas, kad ir su mažai pinigų. Aren-
da tik \$8.00. Miesto Lietuviškas. Ger-
nys, 3-čios lubos iš kiemo, 3428 S.
Halsted St., S. V. B.

Parsiduoda už \$450 visų sankro-
va vertė \$1000 — Lietuvių ir lenkų
apielinkė. Apleidžiū miesta. Krei-
pkitės: 3440 So. Morgan St., netoli 35
gatvės.

Parsiduoda namniniai rakandai už
labai prieinamą kainą. Parduotuvės
prezastis — mirė mano moteris.
Kreipkitės sekantiu adresu:
Ignas Urbas,
924 — 33rd St., Chicago, Ill.

Parsiduoda pigiai gėrų valgių są-
krova (groėrnė) (su arkliais ir ve-
žimais); Lietuvių apgyventoje vie-
toje, bėrnė gerai išdirbtas. Ger-
a atskanti vieta atskantiems lietu-
viui. Parsiduoda deitų, gėrų savini-
kas turi butinai išvažiuoti Europon.
Kreipkitės oas:
J. Bignauds & P. Garmus,
1813 So. Halsted St., Chicago, Ill.

Parsiduoda (galima imti ir aren-
dant) buėrnė ir groėrnė su namu ir
visais įtaisais, gėrą vietą, Lietuvių
apgyventa, bėrnė kuogeriausiai iš-
dirbtas. Plinkama vieta Lietuviui.
Tony Frisco, 819 — 23 ave ir Lake
st., Melrose Park, Ill.

Kambariai su mobiliu atiduoda-
ma arendon vienai ar dviem žmo-
gystem. Naujoviskais įtaisais.
Flat A, 3246 So. Halsted St.

NUOMON KAMBARYS.
Jau kas norėtų ir vyry ramę
kambarį gauti, prašom kreiptis šiuo
adresu: 3150 So. Halsted St. (3 floor
door). Mrs. Dobkevičienė.

Arendon atiduoda buėrnė ir gro-
ėrnė su butu ir gėrą rėmim (bei
mažai) po visa krantavė. Randa
bonas, kėdės, baldai ir visos žem-
nos reikalingos įrenginys bėrnim, ši
tai reikiu laivo apžiūrėti, sėdėti
išti. Gėrą vietą Lietuviui. Kas ne-
rėdė nusiėsti bėrnį, prašom atsiėm-
ti: 2119 S. Morgan pas namo sari-
ninką.

TAISOME IR VALONE
elektrikines ir gėrnines lempos. Dar-
be gerai ir greitai atliekama.
Wm. Darulis & Grickas,
4601 So. Paulina St., Chicago, Ill.
Phone Drove 329.

JONAS BALCHAS,
Lietuvių stūvėjas West North dalyje
Stuivame visokius mėsinius ir ki-
tokius drabužius rodimus ir tie-
minius, dirbame geriausias kaip kokie
tydeliai. Valda, dąsom, negėrnas pa-
pasom ir proėrnas. Dirbame greitai.
Meldžiame persitiktinti, tada
ir kitiems pasakyti, kad pas mus
daroma gerai ir greitai.
Jonas Balchas,
2299 W. 23 Pl., Chicago, Ill.
Telefons, Canal 5924.

Dabar geriausia proga FARMAS PIRKTI.

Vasutokio apsigyventi | Michiga-
no valstijoje žemę širdi | Mason
Manatee ir ešoro salis | Swigart
Tract — dobių, vaisių ir apskritai
farmos žemes. Kaina nuo \$10.00 iki
\$25.00. Išlygos labai lengvos:
įmokėti nuo \$10 iki \$25, o paskui
atimokėdė kas mėnuo po 5 ar
7 dolerius ant 40 akrų. Greitai au-
gantia distrikta, du nauji miestai,
lotai bėrnai ir apgyvenimai. Kil-
matas labai sveikas. Galite turėti
viską, kas tik auga Illinois, Indiana
ir Ohio valstijose. Ekskursija va-
šiuoja kiekvieną mėnesį pirmą ir
trečią utarntuku. Ten ir atgal iš
Toledo ar Chicago \$6.00. Patva-
dos ir nuorodai dykai. Užmokė-
tus už tikėtą pinigus sugrąšiname
po nepriklausomai žemės. Norėdami pla-
nų patikslinti rasykit pas ma-
ne: Anton Kiedis, vietinis atstovas,
Peacock, Lake Co., Mich. Dabar ge-
riausia proga farmas pirkti.

Mokykla Sokli!

Prof. Julius S. užtikrina, kad išmo-
kys šoki kiekvieną jauną ar seną.
Išmoka valcė 6 ryšių ir telp, kad
gali drašiai eiti šokti publikoje. Telpi
išmokys ir kitus šokius su 6 va-
kara; vakare nuo 8 valandų iki 11.
Kas, moka vaikščioti, tas gali išmokti
ir šokti. Kas nori mokyti tų šoki atei-
ti į svetainę, po numerio, 2119 So.
Halsted St. mokiniu kas dien, apat
šventų dienų. Prof. Julius S. prane-
ša visiems, kurie nori išmokt tų so-
kius, kad ateiti sekantiu adresu:
2119 South Halsted St.

Ofisas ant 2-čios lubų. Atdaras nuo
5 iki 8 val. vakara.
Prof. Julius šokių mokykla užsi-
daro June 25, ji vėl bus atdara Sep-
tember 2.
Jau pradėsim Buck ir Wing šokti
Sept. 2.

Prof. Julius šokių mokykla užsi-
daro June 25, ji vėl bus atdara Sep-
tember 2.
Jau pradėsim Buck ir Wing šokti
Sept. 2.

Burtininkų Kazyros (Kortos)

Visi žinote, kad burtininkai (Ame-
rikoje vadinami Fortune Tellers) spė-
ja žmogų laimę ar ateičių su pagalbi
Kazyrų (Kortų). Ar toli burtininkų
spėjimai iš rėkietų Kazyrų turi
kokią vertę; mes apie tai nekėbė-
sime, tik pasakysime, kad yra tuk-
stancij žmonių, kurie pas tokius
burtininkus laukosi spėjimų savo
ateities ar laimės ir moka jiems už
tai po kelis ir po kelias dolerius.
Garavimas ant svieto burtininkų bu-
tyvo tai pone LENORMAND. Pary-
žiuje, Francuzijoje, kuri su pagelba sa-
vo Kazyrų visiems išpėdavo ateitį. Pa-
są valkšioja kelti Kazyras visio svie-
to didžiūnai, kunigaikščiai ir karaliai
ir kiekvienam jį ateti išpėdavo.

Po myni vėr mūšios burtininkų
kės jos Kazyros pateko į svietį ir
slėgdin jom naudojasi garstais svie-
to burtininkai, ir kiekvienas, kas vie-
ti gali, su joms išpėi ateitį telp
gerai kaip ir burtininkai. Šios Ka-
zyros su pilnu išalkinimu Lietuviš-
koje lenkiškoje kalboje, kaip jas
vartoti ir kaip ateti išpėi yra dabar
gaunamas mūsų štore. Kaina jų 50c.
Šios Kazyros yra geriausia bovykla
liuozame laike ir su jom, ne tik save,
bet ir visus kitus geriausiai nubo-
vyti seimynikuose ir draugikuose
sugrąžinti laimę.

Sitūdam pinigais ant kazyrų adre-
suokite:
The Bridgeport Clothing Co.,
3246-3248 So. Halsted St. CHICAGO, ILL.

Paršiduoda (galima imti ir aren-
dant) buėrnė ir groėrnė su namu ir
visais įtaisais, gėrą vietą, Lietuvių
apgyventa, bėrnė kuogeriausiai iš-
dirbtas. Plinkama vieta Lietuviui.
Tony Frisco, 819 — 23 ave ir Lake
st., Melrose Park, Ill.

Kambariai su mobiliu atiduoda-
ma arendon vienai ar dviem žmo-
gystem. Naujoviskais įtaisais.
Flat A, 3246 So. Halsted St.

NUOMON KAMBARYS.
Jau kas norėtų ir vyry ramę
kambarį gauti, prašom kreiptis šiuo
adresu: 3150 So. Halsted St. (3 floor
door). Mrs. Dobkevičienė.

Parsiduoda pigiai trijų kambarių
naminė rakandai, visi veiki namai.
Apiešiti norintiesiems ir kitur pri-
buvusiems geriausia pradėję gyventi-
mas, kad ir su mažai pinigų. Aren-
da tik \$8.00. Miesto Lietuviškas. Ger-
nys, 3-čios lubos iš kiemo, 3428 S.
Halsted St., S. V. B.

Parsiduoda už \$450 visų sankro-
va vertė \$1000 — Lietuvių ir lenkų
apielinkė. Apleidžiū miesta. Krei-
pkitės: 3440 So. Morgan St., netoli 35
gatvės.

Parsiduoda namniniai rakandai už
labai prieinamą kainą. Parduotuvės
prezastis — mirė mano moteris.
Kreipkitės sekantiu adresu:
Ignas Urbas,
924 — 33rd St., Chicago, Ill.

Parsiduoda pigiai gėrų valgių są-
krova (groėrnė) (su arkliais ir ve-
žimais); Lietuvių apgyventoje vie-
toje, bėrnė gerai išdirbtas. Ger-
a atskanti vieta atskantiems lietu-
viui. Parsiduoda deitų, gėrų savini-
kas turi butinai išvažiuoti Europon.
Kreipkitės oas:
J. Bignauds & P. Garmus,
1813 So. Halsted St., Chicago, Ill.

Parsiduoda (galima imti ir aren-
dant) buėrnė ir groėrnė su namu ir
visais įtaisais, gėrą vietą, Lietuvių
apgyventa, bėrnė kuogeriausiai iš-
dirbtas. Plinkama vieta Lietuviui.
Tony Frisco, 819 — 23 ave ir Lake
st., Melrose Park, Ill.

Kambariai su mobiliu atiduoda-
ma arendon vienai ar dviem žmo-
gystem. Naujoviskais įtaisais.
Flat A, 3246 So. Halsted St.

NUOMON KAMBARYS.
Jau kas norėtų ir vyry ramę
kambarį gauti, prašom kreiptis šiuo
adresu: 3150 So. Halsted St. (3 floor
door). Mrs. Dobkevičienė.

Mės Sujieskom.

Užsėdėjimui laiko ir galvoti
namų pirkimui, mes sujieskome ko-
le namus, geriausias kokius galime
asti už paduotą kainą, ir čionai
nos pagarsiname. Kas išiegi imo-
dėi tročią dalį, ar daugiau, ant j-
amų tam mes truktancius pin-
kus pasiekime lengviausiomis iš-
lygomis.
Situos namus mes patariame pir-
ti lietuviams:
No. 121. 8 rūmų mūrinių namas,
ant stulpų. Lotas 24x125. Randa-
si metus neša \$204. Kaina \$1900.

No. 232. 4 kambarių mūrinių na-
mas. Gerai įrengti. Lotas 25x125.
Kaina \$1900.

No. 230. 2 lubų medinis namas, 2
gyvenimai 1 — 5 r. 1 — 4 r. Lotas
24x125. Randa- si metus neša \$216.
Kaina \$1700.

No. 156. 2 mediniai namai, 1 — 5
r. 1 — 4 r. Lotas 24x147, kampiniai.
Kaina \$2000.

No. 12. 2 kambarių gyvenimai po
4 r. Lotas 25x125. Randa- si metus
neša \$2000.

No. 10. 2 lubų mūrinių namas, 2
gyv. po 6 r. Lotas 25x125. Kain-
a \$2500.

No. 4. 2 lubų mūrinių namas, 4
gyv. po 4 kambarius. Randa- si metus
neša \$3700.

No. 217. 2 lubų mūrinių namas, 2
gyv. po 6 kamb. Lotas 25x125. Ran-
dos neša į metus \$372. Kaina \$3000.

No. 241. 2 lubų mūrinių namas,
16 kambarių. Lotas 125x125. Ran-
da- si metus neša \$4500.

No. 241. 2 lubų mūrinių amas, 4
gyven. 5 — 5 r. 1 — 3 r. 1 — 4 r.
Lotas 25x125. Randa- si metus neša
į metus \$540. Kaina \$4500.

No. 187. 3 lubų mūrinių namas, 3
gyv. po 6 kamb. 2 maudyklos. Lo-
tas 25x125. Gatvės užmokėtos. Ran-
da- si metus neša \$4700.

No. 69. 3 lubų mūrinių namas, 3
gyv. Su maudykla. Lotas 27x125.
Randa- si metus neša \$552. Kain-
a \$5300.

No. 179. 3 lubų mūrinių, 4 gyv. 2 po
6 rumb., 2 po 4 rumb. 2 maudyklos.
Lotas 27x129. Randa- si metus neša
\$5500.

No. 238. 2 lubų mūrinių, akmenų
priešais, 2 gyv. po 7 kamb., 5 r.
mūrinių namas užpalky. Lotas 25x
125. Randa- si metus neša \$5500.

Kiekvienas iš tų namų yra vertas
savo žmogaus. Atsakykite: ar ne-
Norėdami platinti žinių, kreipi-
tės ypatiskai į mūsų ofisą.

A. Olszewski

3252 S. Halsted St., Chicago, Ill.

VYRAM TIKTAI
INEJIMAS DYKAI
kas gali buti mityti
GALERIJOS
MOKSLO

344 SO. STATE ST.
CHICAGO, ILL.
near Harrison St.

Im. 23 AKMENU.
Gėlškio Laikrodė.
Gėlškio laikrodė su
sustatoma Vyry su
Moterų dydžio.

20 metų užkurtas,
drėgnas odos rėmimas
su išimtinu apgyven-
tumas. Tikrai gėr-
ia laiko rodyklas pil-
ko amžius, veikia-
jantis gėrų laikro-
dė.

Garavimas ant svieto burtininkų bu-
tyvo tai pone LENORMAND. Pary-
žiuje, Francuzijoje, kuri su pagelba sa-
vo Kazyrų visiems išpėdavo ateitį. Pa-
są valkšioja kelti Kazyras visio svie-
to didžiūnai, kunigaikščiai ir karaliai
ir kiekvienam jį ateti išpėdavo.

Po myni vėr mūšios burtininkų
kės jos Kazyros pateko į svietį ir
slėgdin jom naudojasi garstais svie-
to burtininkai, ir kiekvienas, kas vie-
ti gali, su joms išpėi ateitį telp
gerai kaip ir burtininkai. Šios Ka-
zyros su pilnu išalkinimu Lietuviš-
koje lenkiškoje kalboje, kaip jas
vartoti ir kaip ateti išpėi yra dabar
gaunamas mūsų štore. Kaina jų 50c.
Šios Kazyros yra geriausia bovykla
liuozame laike ir su jom, ne tik save,
bet ir visus kitus geriausiai nubo-
vyti seimynikuose ir draugikuose
sugrąžinti laimę.

Sitūdam pinigais ant kazyrų adre-
suokite:
The Bridgeport Clothing Co.,
3246-3248 So. Halsted St. CHICAGO, ILL.

Paršiduoda (galima imti ir aren-
dant) buėrnė ir groėrnė su namu ir
visais įtaisais, gėrą vietą, Lietuvių
apgyventa, bėrnė kuogeriausiai iš-
dirbtas. Plinkama vieta Lietuviui.
Tony Frisco, 819 — 23 ave ir Lake
st., Melrose Park, Ill.

Kambariai su mobiliu atiduoda-
ma arendon vienai ar dviem žmo-
gystem. Naujoviskais įtaisais.
Flat A, 3246 So. Halsted St.

NUOMON KAMBARYS.
Jau kas norėtų ir vyry ramę
kambarį gauti, prašom kreiptis šiuo
adresu: 3150 So. Halsted St. (3 floor
door). Mrs. Dobkevičienė.

Parsiduoda pigiai trijų kambarių
naminė rakandai, visi veiki namai.
Apiešiti norintiesiems ir kitur pri-
buvusiems geriausia pradėję gyventi-
mas, kad ir su mažai pinigų. Aren-
da tik \$8.00. Miesto Lietuviškas. Ger-
nys, 3-čios lubos iš kiemo, 3428 S.
Halsted St., S. V. B.

Parsiduoda už \$450 visų sankro-
va vertė \$1000 — Lietuvių ir lenkų
apielinkė. Apleidžiū miesta. Krei-
pkitės: 3440 So. Morgan St., netoli 35
gatvės.

Parsiduoda namniniai rakandai už
labai prieinamą kainą. Parduotuvės
prezastis — mirė mano moteris.
Kreipkitės sekantiu adresu:
Ignas Urbas,
924 — 33rd St., Chicago, Ill.

Kas užsiperks antrai šių metų pusei "Lietuvos
Ukininkas" stačias iš redakcijos, tas gaus dova-
nai "Vilniaus Kalendorių" 1911 metams.

"Lietuvos Ukininkas"

1910 metais savo čimėjams duoda:
52 No. No. "Lietuvos Ukininko"
26 No. No. "Žemės"
13 No. No. "Mokyklos"
12 No. No. "Sveikatos"
1 "Vilniaus Kalendorių" 1911

Sėklų išbandymai:
Ukio padargų premijoms už geriausius ukio apra-
šymus.

Kas nori padaryti daug naudos ir smagumo savo giminėms ir
geriems pažįstamiems pasiūkusiems Lietuvoje, tožperka
jiems "Lietuvos Ukininką"

Labai naudingas yra "LIETUVOS UKININKAS" ir Amerikoje, ir kitur gy-
venantiems lietuviams, nes daug jame jie ras žinių ir naudingų pamokymų
iš visokių lietuvių žinių.
Kas įsirašys į "LIETUVOS UKININKO" bendrovės narius ir užmokės 25 rub-
lius (15 dol. 75 c.), tarsi gaus "LIETUVOS UKININKĄ" visuomet dovanai.

KAINA: Lietuvių (ir Rostijos valstijų) metams 3 rub. (1 dol. 65 c.) pusme-
čiui 1 rub. 50 kap. (38 cent.). Užsienioje (ir Amerikoje) metams 4 rub. (3
dol. 20 c.) pusmečiui 2 rub. (1 dol. 10 c.).
Tos pačios "L. Ukininko" bendrovės dar yra leidžiamas nuo 1909 m.

"Lietuvos Žinios" su "Aušrine"

Progresyviškas lietuvių laikraštis. Elia 2 kartą į savaitę.
KAINA: Lietuvių (ir Rostijos valstijų) metams 4 rub. (3 dol. 20 c.), pusme-
čiui 2 rub. 50 kap. (1 dol. 38 c.). Užsienioje: metams 6 rub. (3 dol. 90 c.), pus-
mečiui 3 rub. 50 kap. (1 dol. 92 c.). Abiejų laikraščių adresas:

Vilnius, Siemionovskaja 10-1 Russia-Lithuania.

Mes Išgydom Vyrus

Mes trokšiam, kad visi, kurie yra nusiėmę šioje kitose
gyrėnė, būtų su mūs ir pamėginti mūsų tikrą ir tikrą
gydymą. Mes pasidėjimui šio dēlio kitų gydymų laike
neįsėdė ir kaip mes tų išgydymų.

Kraujo Užnuodyjimas. Pasiėmantis nuo nusiėmimo
arba priėdėdė dēli kra-
vę ligonis nemori krei-
ti prie bet kokių gydymų, rados pėmos, lojal burnoje,
skandėmė ant liežuvi, silkinimas plėgų, skausmas kaulo-
se, nemiegas, pėmos ant kuo, bėrnas lokant skandėmė.
MES IŠGYDOM ŠIOMIS PABEJIMA—MIS NELOPOMI.

Nubėgimai. Ar kankina tary nubiėgimai pėmantis nuo
perėgimo gėrnos tary, vyriški silpnai-
mas, nusiėmimas, silpa simitika, gėrnas
skandėmė, pėmos ant kuo, bėrnas lokant skandėmė.
nos? Ar pats dēl apimtis nora vienu iš tų šankų? Atiek pas
mus, mes tary išgydymą mes kitių nusiėmėjai mums mokiū.

Užsikimšimai. Nedary skirtoje koki-
tini nusiėmimas yra.
jei gėrnas kankina dē-
ginimai, pėmos ant kuo, bėrnas lokant skandėmė.
ma, erėrnas, tankos nora išimtinai, mes
gydymu vienu mūs pėdėjimas be vėrnio-
pėmos ir be skandėmė.

Sutėmimai. Uždegimai, tary ir skandėmė
santais, kėrnas antaisim-
uabėrnas. Hėrnas kuo padė-
gyrėrnas nusiėmimas, dērnas antaisim-
sados BE ŽUDIMO LAIKO.

Guzduos ir Sūsėkė Gysios. Šiokios gysios
randasi vėrnas dērnas dērnas, bet dērnas
dērnas kankini pėrnas pėrnas dērnas.
jei gėrnas kankina dē-
ginimai, pėmos ant kuo, bėrnas lokant skandėmė.
ma, erėrnas, tankos nora išimtinai, mes
gydymu vienu mūs pėdėjimas be vėrnio-
pėmos ir be skandėmė.

Atsėmė tuojau įeigi sėi klapetė.

State Medical Dispensary

150 SO. CLARK ST., arti Madison gatvės, CHICAGO, ILL.
Ofis valandos: nuo 10 ryto iki 6 po piet. Nuo 6 iki 7 vakarais. Nedėdienais
ir šventadieniais nuo 10 iki 12 tikrai. Ypatis gėdėrnas dērnas tary atsėmė
iš sėrnas, mes ligos negali, bet gydymu telp pėrnasimė per susirėrnasimė
kaip ligonis atsėmė pėrnas. Nėrnas telp atsėmė.

Naujausias importuotas Fongografas DYKAI

Bus duotas kiek-
vienam, kas nu-
pirks pas mus ru-
šisko tabako už
\$6. Niekas nuo ju-
sų daugias neri-
kame tik kad
jauartimė savo
draugams ir pa-
tamiems pirkti li-
mų firmos taba-
kų.

Šitas importuo-
tas fongografas yra
padarytas iš geria-
usio metalo, turi di-<

